

30

LG
BT

LJUBLJANA - SLOVENSKA KINOTEKA
/ PTUJ/CELJE/KOPER/MARIBOR

29. 11. - 7. 12. 2014

FESTIVAL LGBT FILMA

FESTIVAL LGBT FILMA

LJUBLJANA - SLOVENSKA KINOTEKA
/ PTUJ/CELJE/KOPER/MARIBOR

29. 11. - 7. 12. 2014

30

LG
BT

stop aids slovenija
SVETUJE:

UPORABI KONDOM!

Če bi rad izvedel za svoj HIV status,
se lahko anonimno in brezplačno testiraš
vsak ponedeljek, med 12. in 14. uro,
na Infekcijski kliniki v Ljubljani.
Zgodnje odkritje okuženosti
je največji garant
za uspešno zdravljenje.

**STOP
AIDS**

Testiranje v skupnosti ali na terenu: www.testiran.si

SPREMLJEVALNE PRIREDITVE

SOBOTA, 15. 11.
23.00 Klub K4: ogrevalni žur

SOBOTA, 29. 11.
22.30 Kinoteka: otvoritveni koktajl parti, ki ga poklanja
Veleposlaništvo Bolivarske republike Venezuele v Republiki
Sloveniji

SOBOTA, 6. 12.
23.00 Škuc-Kulturni center Q (Tiffany) in Škuc-LL (Monokel):
zaključni žur

ČETRTEK, 18. 12.
20.00 Galerija Škuc: tradicionalni večer zbirke Lambda!
Branje udeleženk 2. lgbt prozne delavnice.

POMAGAJ FESTIVALU

Svoj prispevek lahko nakažeš na Škuc,
Stari trg 21, Ljubljana,
račun: SI56 0208 3001 7013 681,
sklic: 00-703, namen: prispevek FGLF

*Organizator festivala
in založnik filmskega kataloga*
Društvo ŠKUC, Metelkova 6, Ljubljana
tel./fax 01 430 3530
www.skuc.org
v sodelovanju z 21 zvezd

Soorganizatorji
Slovenska kinoteka, Gimnazija Ptuj, CID,
Celjski mladinski center, MKSMC, DPZN,
Kino Udarnik

Selekcija in organizacija
Aleš Zobec, Brane Mozetič, Jasmina
Šepetavc, Luka Pieri, Rosana Sancin,
Suzana Tratnik

Posebna zabava
Aleš Pečnik, Jan Vasilijevič, Jasna
Klančičar, Jasmina Kožar, Ana Grm, Jernej
Škof, Matjaž Končina, Miran Šolinc, Tadeja
Pirih, Nataša Sukič, Zala Hriberšek
in mnogi drugi.

Medijska podpora
Narobe (www.narobe.si), Radio Študent

Podatki in vsebine filmov
Suzana Tratnik

Oblikovanje plakata in filmskega kataloga
Hand Bag

Tisk
Littera picta

DRUGI ROŽNATI ZMAJI

Lanska uvedba navedenih Rožnati zmaji je bila zelo uspešna. Tako da bomo z velikim veseljem navado obdržali. Enega rožnatega zmaja bo podelila publika, drugega pa selektorska ekipa. Posebnega rožnatega zmaja bo prejel najboljši slovenski kratki film. Celovečerne filme, tako igrane kot dokumentarne, ki bodo na sporedu od 29. novembra do vključno 6. decembra, boste ocenjevali le gledalci in gledalke uradnega programa v Ljubljani. Ob nakupu vstopnice boste prejeli listič z nalepkami, na katerih bodo natisnjene ocene od 1 do 5. Ustrezno oceno boste nalepili na vstopnico, ki jo boste ob izhodu iz kinodvorane pustili v glasovalnih škatlah. Nagrado bo prejel film z najvišjo povprečno oceno. Nagradi bosta podeljeni po predvajanju zadnjega filma v Slovenski kinoteki, na zaključni prireditvi, 6. decembra.

Festival je bil prvič organiziran leta 1984 v okviru festivala Magnus in velja za najstarejši festival gejevskega in lezbičnega filma v Evropi. Ob 30-letnici smo ga preimenovali v FESTIVAL LGBT FILMA

Informacije
Društvo Škuc, Metelkova 6, Ljubljana,
tel. 01 4303 530
Slovenska kinoteka, Miklošičeva 28,
Ljubljana, tel. 01 4342 520;
blagajna 01 4342 524

www.ljudmila.org/siqrd/fglf

<https://www.facebook.com/slo.fglf>

LJUBLJANA, Kinoteka

SOBOTA, 29. 11.

20.00

OTVORITEV: Impro skupina
V peto gre rado

BOŽJA NAPAKA (God's Mistake)
dokumentarni, Slovenija, 2014, dvd, 20', ang. pod.
Nagrada Rožnati zmaj za kratki film –
podelitev in predstavitev ekipe!

MODRO IN NE TOLIKO ROŽNATO
(Azul y no tan rosa / Blue and not so Pink)
drama, Venezuela/Španija, 2012, bluray, 110',
ang. in slov. pod.

NEDELJA, 30. 11.

17.00

GERONTOFILIJA (Gerontophilia)
komedija/drama, Kanada/Nemčija, 2013,
bluray, 82', ang. in slov. pod.

18.30

VIOLETTE
biografska drama, Francija, 2013, bluray, 139',
ang. in slov. pod.

21.00

KROG (Der Kreis / The Circle)
igrani dokumentarni, Švica, 2014, bluray, 102',
ang. in slov. pod.
Po projekciji pogovor z režiserjem
Stefanom Hauptom!

PONEDELJEK, 1. 12.

17.00

FANTJE (Jongens / Boys)
mladinski, Nizozemska, 2014, bluray, 78',
ang. in slov. pod.

18.30

SANDRINE
drama, Švica, 2014, dvd, 10', ang. pod.

PRIMERNO VEDENJE (Appropriate
Behavior)
drama, ZDA, 2014, bluray, 90', slov. pod.

21.00

DOBRO SMO (We are fine)
eksperimentalni, VB/Australija, 2014, dvd, 6',
ang.

MRAK (Du Tonc – Darkness)
glasbeni video, VB, 2013, dvd, 7', ang.

PES (The Dog)
dokumentarni, ZDA, 2013, bluray, 100', slov. pod.

TOREK, 2. 12.

18.30

ŽIVLJENJE NA VISOKI NOGI
(Living High)
dokumentarni, Slovenija, 2014, dvd, 10', ang. pod.
Predstavili se bodo ustvarjalci filma!

KAJPIRINJA NA IPANEMI
(Caipirinhas en Ipanema /
Caipirinhas in Ipanema)
romantična komedija, Španija, 2013, dvd, 7',
ang. pod.

DANES BI SE VRNIL SAM (Hoje Eu
Quero Voltar Sozinho / The Way
He Looks)
drama, Brazilija, 2014, bluray, 95',
ang. in slov. pod.

21.00

TIPIPUNCE (MecsMeufs /
GuysGirls)
fantastična komedija, Francija, 2013, dvd, 13',
ang. pod.

ODPRI SE MI (Kerron sinulle kaiken
/ Open Up to Me)
drama, Finska, 2013, bluray, 95',
ang. in slov. pod.

SREDA, 3. 12.

17.00

**DIEGO MENENDES
RIP IT AFTER HIM**
eksperimentalni, Slovenija, 2014, dvd, 5',
ang. pod.
Film bo pospremil režiser Peter Bizjak!

UJET (Uitgesproken / Caged)
drama, Nizozemska, 2013, dvd, 13', ang. pod.

KAJ ZDAJ? SPOMNI ME (E Agora?
– Lembra-me / What now? –
Remind me)
dokumentarni, Portugalska, 2013, bluray, 164',
ang. pod.
Brezplačna projekcija na dan kulture!

21.00

MED NAMA (Between us)
drama, ZDA/Tajvan, 2014, dvd, 11', ang.

HUDE SRAMNE LASULJE (The
Foxy Merkins)
komedija, ZDA, 2014, bluray, 90', slov. pod.

ČETRTEK, 4. 12.

18.30

ČAKAJOČ AXLA (U očekivanju
Axela / Waiting for Axel)
dokumentarni, Slovenija, 2014, dvd, 18', ang. pod.
Film bosta uvedli ustvarjalci filma!

KDO SE BOJI VAGINE WOLF?
(Who's Afraid of Vagina Wolf?)
komedija, ZDA, 2013, bluray, 83', slov. pod.

21.00

JULIA
dokumentarni, Nemčija/Litva, 2013, bluray,
89', ang. in slov. pod.
Po projekciji pogovor z režiserko J. Jackie Baier!

PETEK, 5. 12.

17.00

POLETJE (Zomer / Summer)
mladinski, Nizozemska, 2014, bluray, 89',
ang. in slov. pod.

18.30

NOGOMETNI KLUB THOKOZANI
(Thokozani Football Club: Team
Spirit)
dokumentarni, Francija/Južna Afrika, 2014,
dvd, 22', ang. pod.

ROJENI ZA LETENJE (Born to Fly:
Elizabeth Streb vs. Gravity)
dokumentarni, ZDA, 2014, bluray, 82', ang.

21.00

**METUBE: AUGUST SINGS
CARMEN »HABANERA«**
glasbeni video, Avstrija, 2013, dvd, 4', ang.

MATTERHORN

drama, Nizozemska, 2013, bluray, 88',
ang. in slov. pod.

SOBOTA, 6. 12.

17.00

**KATE BORNSTEIN, QUEEROVSKO
IN PRIJETNO NEVARNA** (Kate
Bornstein Is A Queer and Pleasant
Danger)
dokumentarni, ZDA, 2014, bluray, 72', ang.

18.30

RECENTLY IN THE WOODS
animirani, Nemčija, 2013, dvd, 1'

CARPE JUGULAR
igrani, Nemčija, 2014, dvd, 5'

EASTERN BOYS
drama/triler, Francija, 2013, DCP, 125',
ang. in slov. pod.

21.00

ZADNJI ANITIN ČAČAČA (Ang
huling cha-cha ni Anita / Anita's
Last Cha-Cha)
drama, Filipini, 2013, bluray, 112',
ang. in slov. pod.
Po projekciji srečanje z ustvarjalkama filma in
podelitev nagrad Rožnati zmaj za najboljši film
po oceni občinstva in po oceni žirije!

===== OFF =====

Cafe Kolaž, Gornji trg 15, Ljubljana

SREDA, 26. 11.

20.00

DEVICA SIKARIJEV (La virgen
de los sicarios / Our Lady of the
Assassins)
drama, Španija/Francija/Kolumbija, 2001,
dvd, 98', ang. pod.

ČETRTEK, 27. 11.

20.00

MORJE (El mar / Sea)
drama, Španija/Francija, 2000, dvd, 113',
ang. pod.

**Škuc-Kulturni center Q (Tiffany),
Metelkova-mesto, Ljubljana**

NEDELJA, 7. 12.

20.00

FUK DRUGAČE XXY (Fucking
Different XXY)
omnibus, Nemčija, 2014, dvd, 83', ang. pod.
Film bo predstavil producent Kristian Peterson!

22.00

**MONDO HOMO – ŠTUDIJA
FRANCOSKE GEJEVSKE
PORNOGRAFIJE V 70-IH** (Mondo
Homo: A Study of French Gay Porn
in the 70's)
dokumentarni, Francija, 2014, dvd, 98', ang. pod.

PTUJ, Mestni kino

SREDA, 3. 12.

14.40

POLETJE (Zomer / Summer)
Nizozemska, 2014, bluray, 89', ang. in slov. pod.

ČETRTEK, 4. 12.

14.40

FANTJE (Jongens / Boys)
Nizozemska, 2014, bluray, 78', ang. in slov. pod.

**CELJE, Celjski mladinski center,
Mariborska cesta 2**

SOBOTA, 6. 12.

20.00

MODRO IN NE TOLIKO ROŽNATO
(Azul y no tan rosa / Blue and not
so Pink)
Venezuela/Španija, 2012, bluray, 110', ang. pod.

KOPER, MKSMC

ČETRTEK, 4. 12.

20.30

FUK DRUGAČE XXY (Fucking
Different XXY)
Nemčija, 2014, dvd, 83', ang. pod.

PETEK, 5. 12.

20.30

ZADNJI ANITIN ČAČAČA (Ang
huling cha-cha ni Anita / Anita's
Last Cha-Cha)
Filipini, 2013, bluray, 112', ang. in slov. pod.

SOBOTA, 6. 12.

20.30

BOŽJA NAPAKA (God's Mistake)
Slovenija, 2014, dvd, 20', ang. pod.
Nagrada Rožnati zmaj za kratki film!

KDO SE BOJI VAGINE WOLF?
(Who's Afraid of Vagina Wolf?)
ZDA, 2013, bluray, 83', slov. pod.

NEDELJA, 7. 12.

20.30

MATTERHORN
Nizozemska, 2013, bluray, 88', ang. in slov. pod.

MARIBOR, Kino Udarnik

SREDA, 3. 12.

20.00

BOŽJA NAPAKA (God's Mistake)
Slovenija, 2014, dvd, 20', ang. pod.
Nagrada Rožnati zmaj za kratki film!

DANES BI SE VRNIL SAM (Hoje Eu
Quero Voltar Sozinho / The Way
He Looks)
Brazilija, 2014, bluray, 95', ang. in slov. pod.

ČETRTEK, 4. 12.

18.00

PRIMERNO VEDENJE (Appropriate
behavior)
ZDA, 2014, bluray, 90', slov. pod.

PETEK, 5. 12.

**20.00
JULIA**

Nemčija/Litva, 2013, bluray, 89',
ang. in slov. pod.

Ljubljana, Kinoteka

SOBOTA, 29. 11.

20.00

OTVORITEV: Impro skupina
V peto gre rado

BOŽJA NAPAKA (God's Mistake)

dokumentarni, Slovenija, 2014, dvd, 20',
ang. pod.

REŽIJA: Eva Matarranz, Anna Savchenko
FOTOGRAFIJA: Eva Matarranz
MONTAŽA: Eva Matarranz, Anna Savchenko,
Catarina Leal
ZVOK: Anna Savchenko, Catarina Leal
PRODUKCIJA: Luksuz produkcija

Salome, po rodu s Hrvaške, je pred leti prišla v Slovenijo še kot Nenad in pri svojih štiridesetih tudi z operativno spremembo postala ženska. V filmu neposredno in pogumno spregovori o svojih izkušnjah, karieri, ljubezni in boju za svoj prostor pod soncem.

Eyeshadow palette in rainbow colors. A blond woman starts speaking about her childhood in Yugoslavia, as she was still, in everyone's eyes, a little boy.

Nagrada Rožnati zmaj za kratki film – podelitev in predstavitev ekipe!

BOŽJA NAPAKA

MODRO IN NE TOLIKO ROŽNATO (Azul y no tan rosa / Blue and not so Pink)
drama, Venezuela/Španija, 2012, bluray, 110',
ang. in slov. pod.

SCENARIJ IN REŽIJA: Miguel Ferrari
GLAVNE VLOGE: Guillermo García, Ignacio Montes, Hilda Abrahamz, Carolina López, Sócrates Serrano, Alexander Da Silva
FOTOGRAFIJA: Alexandra Henao
MONTAŽA: Miguel Ángel García
ZVOK: Gustavo González
GLASBA: Sergio de La Puente
PRODUKCIJA: Plenilunio Film & Arts / Factor Rh Producciones

Ravno ko mora modni fotograf Diego začasno prevzeti skrb za svojega odtujenega najstniškega sina Armanda, ki sicer živi pri mami v Španiji, njegov partner Fabrizio po brutalnem homofobičnem napadu pristane v komi. Oče Diego in sin Armando se znajmeta vsak v svojem narobe svetu, v katerem pa se bosta morala prilagoditi novim okoliščinam in najti stik drug z drugim. Pretresljiva drama, prežeta s humorjem in z upanjem, je prejela nagrado za najboljši južnoameriški film in postala velika uspešnica svetovnih festivalov.

Diego decides to live with Fabrizio in order to make their relationship formal. But unexpectedly, he has to take charge of his son Armando, a teenager who lives in Spain and that Diego has not seen since many years ago. The boy arrives with a bunch of reproaches, so for Diego is not going to be easy reestablish their bonds. Under these circumstances, Fabrizio is brutally beaten by a group of fanatic homophobes and he goes into coma.

MODRO IN NE TOLIKO ROŽNATO

NEDELJA, 30. 11.

17.00

GERONTOFILIJA (Gerontophilia)

komedija/drama, Kanada/Nemčija, 2013,
bluray, 82', ang. in slov. pod.

SCENARIJ: Bruce LaBruce, Daniel Allen Cox
REŽIJA: Bruce LaBruce
GLAVNE VLOGE: Pier-Gabriel LaJoie, Walter Borden, Katie Boland, Marie-Hélène Thibault
FOTOGRAFIJA: Nicolas Canniccioni
MONTAŽA: Glenn Berman
ZVOK: Tod Van Dyk, Bruno Pucella, Isabelle Lussier
GLASBA: Ramachandra Borcar
PRODUKCIJA: 1976 Productions, New Real Films

V tej predrzno romantični komediji se mladi pomočnik Lake med poletnim delom v domu za ostarele zbliža s starejšim oskrbovancem. Mora si priznati, da ga stari ljudje privlačijo veliko bolj kot njegovo mlado dekle. Ko bolnišnično osebje izve za nepričakovano romanco med osemnajstletnim mladeničem in priletim gospodom Peabodyjem, ju poskuša na vsak način ločiti. Izzivalen, vendar očarljiv film izkušenega filmskega mačka Bruca LaBruca o mladosti, staranju in uporniški ljubezni, ki ne pozna nikakršnih meja, še najmanj starostnih.

GERONTOFILIJA

18-year-old Lake has a sweet activist girlfriend, but one day discovers he has an unusual attraction for the elderly. Fate conspires to land him a summer job at a nursing home where he develops a tender relationship with Mr. Peabody. Discovering that the patients are being over-medicated to make them easier to manage, Lake decides to wean him off his medication and help him escape, resulting in a humorous and heartfelt road trip that strengthens their bond.

PROMOCIJA BRANJA

18.30

VIOLETTE

biografska drama, Francija, 2013, bluray, 139',
ang. in slov. pod.

SCENARIJ: Martin Provost, René de Ceccatty, Marc Abdelnour
REŽIJA: Martin Provost
GLAVNE VLOGE: Emmanuelle Devos, Sandrine Kiberlain, Catherine Hiegel, Olivier Gourmet
FOTOGRAFIJA: Yves Cape
MONTAŽA: Ludo Troch
ZVOK: Pierre Mertens
PRODUKCIJA: TS Productions, Climax Films, Olivier Rausin

VIOLETTE

Biografska drama o življenju samosvoje romanopiske Violette Leduc (1907–1972), ki je pretresla povojno literarno sceno v Franciji s svojo odlično prozo, a tudi z lezbičnim romanom *Thérèse in Isabelle* (Škuc-Lambda, 2009) in za tiste čase spornim pisanjem o splavu – to so bile nevarne družbene in literarne teme, ki so jo skoraj uničile. Avtorica, ki je nenehno hodila po robu tako z izbiro literarnih tem kakor s svojim življenjskim slogom, je našla svojo največjo zaupnico, a tudi neuresničeno ljubezen v znani sodobnici, feministki in pisateljici Simone de Beauvoir.

Born out of wedlock early in the last century, impoverished and unloved Violette Leduc meets Simone de Beauvoir in post war Saint-Germain des Prés. An intense lifelong relationship develops between the two women authors, based on Violette's quest for freedom through writing and on Simone's conviction that she holds in her hands the destiny of an extraordinary writer.

PROMOCIJA BRANJA

21.00

KROG (Der Kreis / The Circle)

igrani dokumentarni, Švica, 2014, bluray, 102', ang. in slov. pod.

SCENARIJ: Stefan Haupt, Christian Felix, Ivan Madeo, Urs Frey

REŽIJA: Stefan Haupt

GLAVNE VLOGE: Marianne Sägebrecht, Anatole Taubman, Matthias Hungerbühler, Sven Schelker, Antoine Monot Jr.

FOTOGRAFIJA: Tobias Dengler

MONTAŽA: Christoph Menzi

ZVOK: Ingrid Städeli

GLASBA: Federico Bettini

PRODUKCIJA: Contrast Film,

Schweizer Fernsehen SRF / SRG SSR

Igrani dokumentarni film nas popelje v Zürich sredi 50-ih let. Mlad učitelj Ernst Ostertag se pridruži gejevski organizaciji Der Kreis, ki je veljala za pionirko na področju gejevske emancipacije v Evropi. Ernst se močno zaljubi v transvestitsko zvezdo Rōbija Rappa, a njuno razmerje nenehno ogroža vse bolj nestrpno okolje. Presunljiv film o dosmrtni ljubezni in neustrašnem boju za gejevske pravice v časih represivne politike je tudi švicarski kandidat za tujejezičnega oskarja.

Zürich in the mid 50's: The young shy teacher Ernst Ostertag becomes a member of the gay organization Der Kreis. There he gets to know the

transvestite star Rōbi Rapp – and immediately falls head over heels in love with him. While the repression against homosexuals became increasingly more intense in Zurich, two young and very different men fight for their love and – together with their friends – for the rights of gays.

Nagrada teddy za najboljši igrani dokumentarni film, Berlinale 2014!

Po projekciji pogovor z režiserjem Stefanom Hauptom!

PONEDELJEK, 1. 12.

17.00

FANTJE (Jongens / Boys)

mladinski, Nizozemska, 2014, bluray, 78', ang. in slov. pod.

SCENARIJ: Chris Westendorp,

Jaap Peter Enderlé

REŽIJA: Mischa Kamp

GLAVNE VLOGE: Gijs Blom, Ko Zandvliet,

Jonas Smulders, Ton Kas, Stijn Taverne

FOTOGRAFIJA: Melle van Essen

MONTAŽA: Katarina Turler

ZVOK: Marco Vermaas

GLASBA: Rutger Reinders

PRODUKCIJA: Pupkin Film

Med poletnimi počitnicami petnajstletni Sieger trenira z novo atletsko ekipo za državno prvenstvo v štafeti. Ko spozna zanimivega in nepredvidljivega Marca, sku-

paj odkrivata navezanost, močnejšo od prijateljstva. Sieger se spopada z novimi čustvi, ki mu jih Marc očitno vrača, toda tek proti cilju je vedno poln ovir. Subtilen film o razkrivanju spolne identitete in prvi ljubezni.

Sieger, 15-years, is training hard for the national relay championships where he meets the intriguing and unpredictable Marc. The friendship that develops seems nothing out of the ordinary, but Sieger secretly harbours stronger feelings for Marc. He engages in a lonely struggle with himself when it emerges that Marc is also in love with him.

18.30

SANDRINE

drama, Švica, 2014, dvd, 10', ang. pod.

SCENARIJ, REŽIJA, PRODUKCIJA:

Nicolas Greinacher

GLAVNE VLOGE: Leoni Amandin, Anna Lerch

FOTOGRAFIJA: Raphael Zürcher

MONTAŽA: Rolf Lang

ZVOK: Chris Polus, Renzo d'Alberto

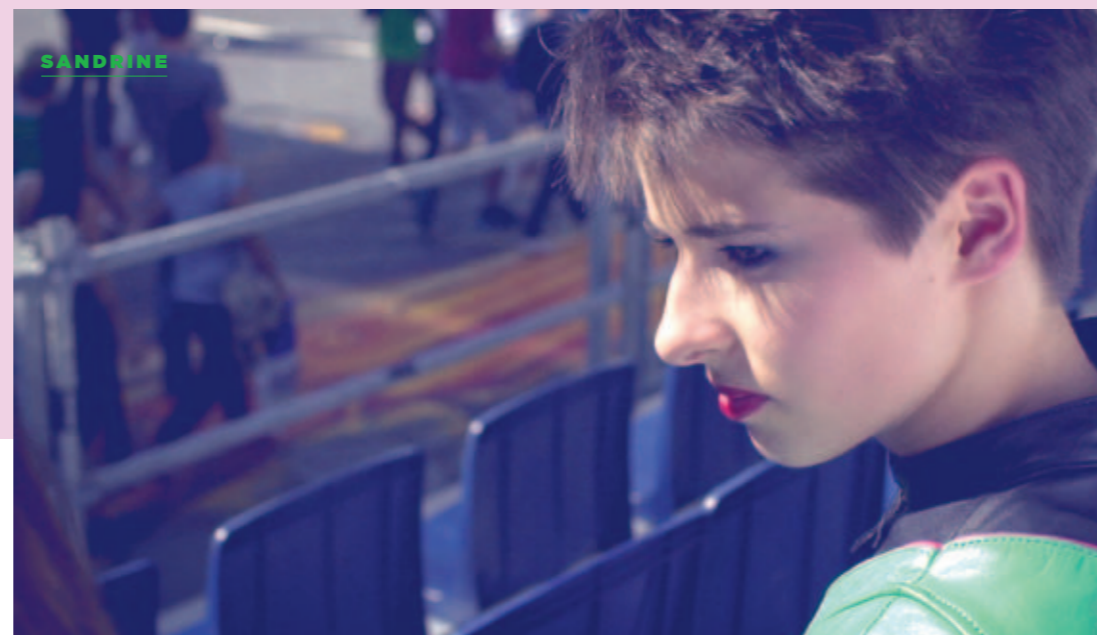
GLASBA: Ilario Circosta

PRODUKCIJA: Schwarzwald Pictures,

Focal Point Films

Prijateljica pripoveduje Sandrine o svojih sanjah, nakar jo hoče še poljubiti. Sandrine užaljeno odide, vendar ne more pobegniti pred seboj in pred soočenjem z lastnim čustvovanjem, pa tudi s spolno identiteto.

When Sandrine's friend tells her about a strange dream she recently had and then kisses her, Sandrine reacts offended and walks away. But there is no way out: she has to deal with her own feelings and personal identity.

PRIMERNO VEDENJE
(Appropriate Behavior)

drama, ZDA, 2014, bluray, 90', slov. pod.

SCENARIJ IN REŽIJA: Desiree Akhavan

GLAVNE VLOGE: Desiree Akhavan, Rebecca

Henderson, Arian Moayed, Halley Feiffer,

Anh Duong, Scott Adsit

FOTOGRAFIJA: Chris Teague

MONTAŽA: Sara Shaw

ZVOK: Matthew Polis

GLASBA: Josephine Wiggs

PRODUKCIJA: Parkville Pictures

Širin, mlada ženska v dvajsetih, se znajde v vrtincu čustvenih pretresov. Svoje bivše dekle Maxine poskuša preboleti s serijo panseksualnih avantur, hkrati pa njena popolna iranska družina še vedno ne ve, da je biseksualka. Po razpadu zveze se preseli v propadajoče brooklynsko stanovanje s čudaškima cimroma, si najde novo službo, v kateri otroke poučuje o filmski umetnosti, in stopi na pot osebnega upora in samo-

sprejemanja. Sodobna, inteligentna komedija režiserke in tudi glavne igralka Desiree Akhavan.

For Shirin, being part of a perfect Persian family isn't easy. Acceptance eludes her from all sides: her family doesn't know she's bisexual, and her ex-girlfriend, Maxine, can't un-

derstand why she doesn't tell them. Following a family announcement of her brother's betrothal to a parentally approved Iranian prize catch, Shirin embarks on a private rebellion involving a series of pansexual escapades, while trying to decipher what went wrong with Maxine.

21.00

DOBRO SMO (We are fine)*eksperimentalni, VB/Australija, 2014, dvd, 6', ang.*

SCENARIJ, REŽIJA IN PRODUKCIJA:

Simon Savory

GLAVNE VLOGE: Liam Hall, Samuel Levi, Kaitlin Harasta, Blake Kirby and Louie Collins

FOTOGRAFIJA: Simon Koloadin

MONTAŽA: Alexander Goff

GLASBA: Matt Van Schie

Posneto nekega vročega dne na plaži Coogee v Avstraliji.*We are fine* was shot on location in one hot day at Coogee beach, south of Sydney, Australia.**MRAK** (Du Tonc – Darkness)*glasbeni video, VB, 2013, dvd, 7', ang.*

SCENARIJ IN REŽIJA: Simon Savory

GLAVNE VLOGE: Ronx, Symara Templeman, Matilda McNair, Arna Walts, Tomisin Adepeju, Steve Toussaint

FOTOGRAFIJA: Eben Bolter

MONTAŽA: Cassandra Powell

ZVOK: Grant Studart

GLASBA: Darkness – Du Tonc (Mighty Mouse & Matt Van Schie)

PRODUKCIJA: Harriet Fleuriot, Simon Savory

Družinski spor postopoma razkriva vzrok tesnobe – hči, ki se je odločila, da se bo oblačila in obnašala kot fant, se upre in odide v nočno življenje v East London. Na svoji poti po živahnem podzemlju noči pa ne išče le ljubezni in razumevanja, temveč tudi samo sebe.

A family dispute gradually reveals the source of a family's anxieties – a daughter who chooses to dress, and

MRAK

PES

express, as a boy. Going out into the night, she sets off on a journey to find love, and eventually herself, in the colourful underground night-spots of East London.

PES (The Dog)*dokumentarni, ZDA, 2013, bluray, 100', slov. pod.*

REŽIJA IN PRODUKCIJA: Allison Berg, Frank Keraudren

NASTOPAJO: John Wojtowicz, Liz Eden, George Heath, Teresa Wojtowicz, Carmen Bifulco, Randy Wicker, Jeremiah Newton

FOTOGRAFIJA: Amanda Micheli, Nim-Rod Bachar, Wolfgang Held, Pete Ginsburg, Axel Baumann

MONTAŽA: Frank Keraudren

ZVOK: Andrew Freiband, Brad Bergbom

GLASBA: Mark Dancigers, Troy Herion

PRODUKCIJA: Unleashed Films

Avgusta 1972 je John Wojtowicz, znan po vzdevku »Dog«, poskusil oropati brooklynsko banko, da bi z ukradenim denarjem plačal ljubimčevo spremembo spola. V banki**je kar štirinajst ur zadrževal talce, dogajanje pa je vse bolj spominjalo na resničnostni šov pred zbrano publiko in kamerami. Razgaljanje Dogovega razgibanega osebnega življenja in aktivizma je spremljala vsa Amerika. Leta 1975 je bil o tem dogodku posnet film *Pasje popoldne z Alom Pacinom v glavni vlogi, v tokratnem dokumentarcu pa spoznamo kulturno osebnost pravega »Psa«.***In August 1972, John Wojtowicz attempted to rob a Brooklyn bank to finance his lover's sex-reassignment surgery. The act resulted in a fourteen-hour hostage situation that was broadcast on TV. Three years later Al Pacino portrayed his crime in *Dog Day Afternoon*. The film had a profound influence on Wojtowicz. When he emerged from a 6 prison term, he was known as "The Dog".

veals that usual sometimes is not so usual and that in the simplest things like a piece of wardrobe, are hidden the boundaries of society.

Predstavili se bodo ustvarjalci filma!

ŽIVLJENJE NA VISOKI NOGI

TOREK, 2. 12.

18.30

ŽIVLJENJE NA VISOKI NOGI (Living High)*dokumentarni, Slovenija, 2014, dvd, 10', ang. pod.*

SCENARIJ, REŽIJA, FOTOGRAFIJA IN MONTAŽA:

Jasna Merklin, Kaja Vrhovec Andrič

PRODUKCIJA: Luksuz produkcija

Dokumentarec o visokih petah razkriva, da običajno včasih niti ni tako običajno in da se v najpreprostejših stvarih, kot je kos garderobe, skrivajo družbene meje.

Documentary about high heels re-

KAJPIRINJA NA IPANEMI

KAJPIRINJA NA IPANEMI (Caipirinhas en Ipanema / Caipirinhas in Ipanema)*romantična komedija, Španija, 2013, dvd, 7', ang. pod.*

SCENARIJ, REŽIJA IN PRODUKCIJA:

Antonio Hernández Centeno

GLAVNE VLOGE: Félix Gómez, Miguel Diosdado, Fernando Gómez, Darío López

FOTOGRAFIJA: Iván Martín Rueda

MONTAŽA: Sonia Sánchez Carrasco

ZVOK: David Almeida-Ribeiro

GLASBA: Joaquín Peña

Antonio se med obiskom v evropskem mestu spre s partnerjem. Sredi trga se mu približa otrok in takoj za njim njegov oče. To naključno srečanje ga bo zaznamovalo za veekomaj, mu povrnilo zaupanje v ljubezen in ga odneslo v romantično sanjarjenje o kajpirinji na brazilski plaži Ipanema ...

Antonio argues with his partner while they are visiting a European city. In the middle of a square, while his boy asks for a coffee, a little kid approaches him and right behind him, the father... An encounter that will mark him forever, return his trust in love and make him dream of Caipirinhas in Ipanema.

DANES BI SE VRNIL SAM**(Hoje Eu Quero Voltar Sozinho / The Way He Looks)***drama, Brazilija, 2014, bluray, 95', ang. in slov. pod.*

SCENARIJ IN REŽIJA: Daniel Ribeiro
 GLAVNE VLOGE: Ghilherme Lobo, Fabio Audi, Tess Amorim, Lúcia Romano, Eucir de Souza, Selma Egrei, Isabela Guasco
 FOTOGRAFIJA: Pierre de Kerchove
 MONTAŽA: Christian Chinen
 ZVOK: Daniel Turini, Fernando Henna
 PRODUKCIJA: Lacuna Filmes

Slepi najstnik Leonardo se upira pretirano zaščitniškim staršem, saj bi rad živel bolj neodvisno. Na veliko razočaranje svoje najboljše prijateljice Giovane se prijavi na mednarodno izmenjavo, saj si želi novih izkušenj in znanstev. Ko pa razred dobi novega sošolca Gabriela, v Leonardu dozori nova čustva in vsi načrti za izobraževanje v tujini zdrsnejo na stranski tir, saj ga novo prijateljstvo tako prevzame, da doživlja svet povsem drugače.

Leonardo is a blind teenager dealing with an overprotective mother while trying to live a more independent life. To the disappointment of his best friend, Giovana, he plans to go on an exchange program abroad. When Gabriel, a new student in town, arrives at their classroom, new feelings blossom in Leonardo making him question his plans.

Nagrada teddy za najboljši igrani film, Berlinale 2014!

TIPIPUNCE

21.00

TIPIPUNCE (MecsMeufs / GuysGirls)*fantastična komedija, Francija, 2013, dvd, 13', ang. pod.*

SCENARIJ IN REŽIJA: Liam Engle
 GLAVNE VLOGE: Robert Hospyan, Laure Maloisel
 FOTOGRAFIJA: Xavier Dolléans
 MONTAŽA: Jérémy Pitard
 ZVOK: Thomas Guytard, Alix Breinl, Matthieu Tibi
 GLASBA: Vivien Villani
 PRODUKCIJA: Affreux, Sales et Méchants

Bob dobro ve, kako je na tem svetu – moški morajo zapeljevati punce, ker same tega že ne bodo počele. Mar res? Kaj pa, če bi bilo obratno?!

Bob knows it: when it comes to seduction, men are the weaker sex. Really? But what if things were switched around...?

ODPRI SE MI

ODPRI SE MI (Kerron sinulle kaiken / Open Up to Me)*drama, Finska, 2013, bluray, 95', ang. in slov. pod.*

SCENARIJ IN REŽIJA: Simo Halinen
 GLAVNE VLOGE: Leea Klemola, Peter Franzén, Riia Kataja, Emmi Nivala
 FOTOGRAFIJA: Hena Blomberg
 MONTAŽA: Jussi Rautaniemi
 ZVOK: Sebastian Bisso, Janne Laine
 GLASBA: Jarmo Saari
 PRODUKCIJA: Edith Film

Maarit je lepa, inteligentna in privlačna ženska, ki je bila nekoč moški. Zaradi spremembe spola se ne sme več videvati s svojo hčerko. Zaposlena je kot čistilka v psihiatrični ordinaciji, kjer v neobičajnih okoliščinah spozna nogometnega trenerja Samija. Takoj sta si naklonjena, a

žal je Sami poročen in včasih še sam poln zakoreninjenih predsodkov do transseksualnosti. Maarit pa ne želi več sklepati kompromisov, ampak hoditi po svoji lastni poti, s Samijem ali brez njega.

At first glance Maarit looks like any other woman in her early forties. There is, however, something special beneath the surface. Working as a cleaner, Maarit is tending to the office of a therapist when she meets Sami. Sami is a handsome man in his late 30s whose marriage is in crisis. Sensing Sami's desperation, something clicks in Maarit and she pretends she's a therapist, eager to hear what Sami has to say. The first session goes very well but then ...

SREDA, 3. 12.

17.00

DIEGO MENENDES RIP IT AFTER HIM*eksperimentalni, Slovenija, 2014, dvd, 5', ang. pod.*

SCENARIJ: Peter Bizjak, Luka Marčetič, Matjaž Juren - Zaza, Peter Karba
 REŽIJA, FOTOGRAFIJA, MONTAŽA IN PRODUKCIJA: Peter Bizjak
 GLAVNE VLOGE: Luka Marčetič, Matjaž Juren - Zaza, Peter Karba
 GLASBA: Andraž Jež, Diego Menendes

Mlad moški išče identiteto v ogrožajočem vzdušju protestov in potrošništva. Posvetilo »mrtvemu« slovenskemu režiserju Diegu Menendesu.

A young man in a search of identity in a threatening atmosphere of protests and consumerism. A tribute to a "dead" Slovene director Diego Menendes.

Film bo pospremil režiser Peter Bizjak!

DIEGO MENENDES RIP IT AFTER HIM

DANES BI SE VRNIL SAM

UJET

SREDA, 3. 12.

UJET (Uitgesproken / Caged)

drama, Nizozemska, 2013, dvd, 13', ang. pod.

SCENARIJ, REŽIJA IN PRODUKCIJA: Lazlo in Dylan Tonk

GLAVNE VLOGE: Joël Mellenberg, Joshua Stradowski

FOTOGRAFIJA: Martijn Cousijn

MONTAŽA: Joël Hielckert

ZVOK: Ronnie van der Veer

PRODUKCIJA: Dyzlo Film

David je razdvojen, ko ugotovi, da je njegov najboljši prijatelj Niels gej. V njuni prijateljski družini ne odobravajo homoseksualnosti, zato Nielsa izločijo. Se bo David postavil na njihovo stran ali na Nielsovo?

David is torn apart when he finds out his best friend Niels is gay. Homosexuality isn't tolerated in their group of friends and they shut Niels out. Will David side with the group or choose for his friendship with Niels instead?

KAJ ZDAJ? SPOMNI ME (E Agora? - Lembra-me / What now? - Remind me)

dokumentarni, Portugalska, 2013, bluray, 164', ang. pod.

SCENARIJ IN REŽIJA: Joaquim Pinto
NASTOPAJO: Joaquim, Nuno, Jo, Deolinda, Cláudia, Nelson, Rita

FOTOGRAFIJA, MONTAŽA IN ZVOK:

Joaquim Pinto, Nuno Leonel

PRODUKCIJA: Joanna Ferreira, Isabel Machado, Christine Reeh, C.R.I.M. Productions

Joaquim Pinto (1957), priznani portugalski režiser, ki že 20 let živi s HIV-om in se spopada s hepatitisom C, na zelo osebni način govori o življenju, ljubezni, trpljenju in zdravju. Odkrita refleksija o času in spominu, epidemiji in globalizaciji,

o preživetju onkraj vseh predvidevanj ter o neskladni in absolutni ljubezni. Izjemen film je tudi posvetilo minulim in preživelim prijateljem, prejel pa je kar petnajst mednarodnih nagrad, tako kritike kot občinstva, med drugim glavno nagrado na prestižnem filmskem festivalu v Locarnu.

Joaquim Pinto has been living with HIV and VHC for almost twenty years. An open and eclectic reflection on time and memory, on epidemics and globalization, on survival beyond all expectations, on dissent and absolute love. In a to-and-fro between the present and past memories, the film is also a tribute to friends departed and those who remain.

Brezplačna projekcija na dan kulture!

KAJ ZDAJ? SPOMNI ME

PROMOCIJA
BRANJA

14

21.00

MED NAMA (Between us)

drama, ZDA/Tajvan, 2014, dvd, 11', ang.

SCENARIJ, REŽIJA IN PRODUKCIJA:
Ping-Wen Wang

GLAVNE VLOGE: Shakti Shannon, Sierra Fisk, Richard Handley, Isabelle Corona, Nickita Svetlov

FOTOGRAFIJA: Kelsey Taylor

MONTAŽA: Ping-Wen Wang, Irma Puzauskaite

ZVOK IN GLASBA: James Dunn

Učiteljica umetnosti Ariel mora slednjič izbrati med strastnim razmerjem s poročeno žensko in samskim življenjem s strtim srcem, a brez prikrievanja in lažnih obljub.

In the midst of a passionate affair with a married woman, arts teacher Ariel must choose between satiating her sexual desires or living an open life free of broken promises.

MED NAMA

HUDE SRAMNE LASULJE (The Foxy Merkins)

komedija, ZDA, 2014, bluray, 90', slov. pod.

SCENARIJ: Madeleine Olnek, Lisa Haas and Jackie Monahan

REŽIJA: Madeleine Olnek

GLAVNE VLOGE: Lisa Haas, Jackie Monahan, Alex Karpovsky, Sally Sockwell, Susan Ziegler, Babs Davy, Gian Maria Annovi

FOTOGRAFIJA: Anna Stypko

MONTAŽA: Curtis Grout

ZVOK: Bumi Hidaka

GLASBA: Dan Bartfield

PRODUKCIJA: Laura Terruso

Režiserka odličnega prvenca So odvisna lezbična vesoljka išče sebi podobno se vrača z duhovito in drzno komedijo o prigradah dveh prostitutk, neiznajdljive lezbijke Margaret in veliko bolj prevejane Jo, ki

jo poskuša izučiti tega posla. Tako živita zahtevno ulično življenje prodajalk ljubezni in prenočujeta na tleh javnega stranišča, sicer pa poskušata preživeti s prodajo spolnih uslug klientkam, med katerimi se znajdejo tako varčne gospodinje kakor konservativne gospe z najmanj dvojnimi merili. Na črnem trgu kupujeta tudi drage sramne lasulje, ki so bile v modi v 17. stoletju.

Two lesbian hookers wind their way through a world of bargain-hunting housewives and double-dealing conservative women in this buddy comedy, an homage to and riff on iconic male hustler films. Margaret is a down-on-her-luck hooker in training, who meets up with Jo, an expert on servicing women. Navigating the bizarre fetishes and sexual needs of their 'dates' brings into focus the hilarious and pathetic disparity between the two hookers, fellow travelers who will share the road together but only for a while.

HUDE SRAMNE LASULJE

15

ČAKAJOČ AXLA

ČETRTEK, 4. 12.

18.30

ČAKAJOČ AXLA
(U očekivanju Axela /
Waiting for Axel)

dokumentarni, Slovenija, 2014, dvd, 18',
ang. pod.

SCENARIJ IN REŽIJA: Andrea Celija,
Simona Jerala
FOTOGRAFIJA: Simona Jerala
MONTAŽA: Andrea Celija
ZVOK: Andrea Celija, Enej Mavsar
PRODUKCIJA: Luksuz produkcija, Inštitut
Ekvilib (Global Sofa)

**Mlad, transspolni (FTM) Axel s
Hrvaške se bori z ignorantskim in
neprofesionalnim zdravstvenim sis-
temom, ki nenehno odloga začetek
hormonske terapije.**

A young, FTM transgender Axel from Croatia, struggles with an ignorant and unprofessional medical system, which keeps postponing the start of his medical treatment.

Film bosta uvedli ustvarjalci filma!

**KDO SE BOJI VAGINE
WOLF?** (Who's Afraid of
Vagina Wolf?)

komedija, ZDA, 2013, bluray, 83', slov. pod.

SCENARIJ: Michael Urban,
Anna Margarita Albelo
REŽIJA: Anna Margarita Albelo
GLAVNE VLOGE: Anna Margarita Albelo,
Guinevere Turner, Carrie Preston,
Janina Gavankar, Agnes Olech
FOTOGRAFIJA: Alison Kelly
MONTAŽA: Aleshka Ferrero, Marian Jimenez,
Agnes Mouchel
ZVOK: Jakob Beetem, Laure Arto
GLASBA: Marc Tassel, Kailin Yong
PRODUKCIJA: Burning Bra Productions,
Local Films, SteakHaus Productions

**Ekscentrična indie komedija o reži-
serki Anni, ki je dopolnila 40 let, a
je še vedno v tako rekoč mladost-
niški eksistencialni in eksistenčni
krizi: v svojih srednjih letih živi v
prijateljičini garaži, že deset let ni
imela punce in s svojo mamo govori**

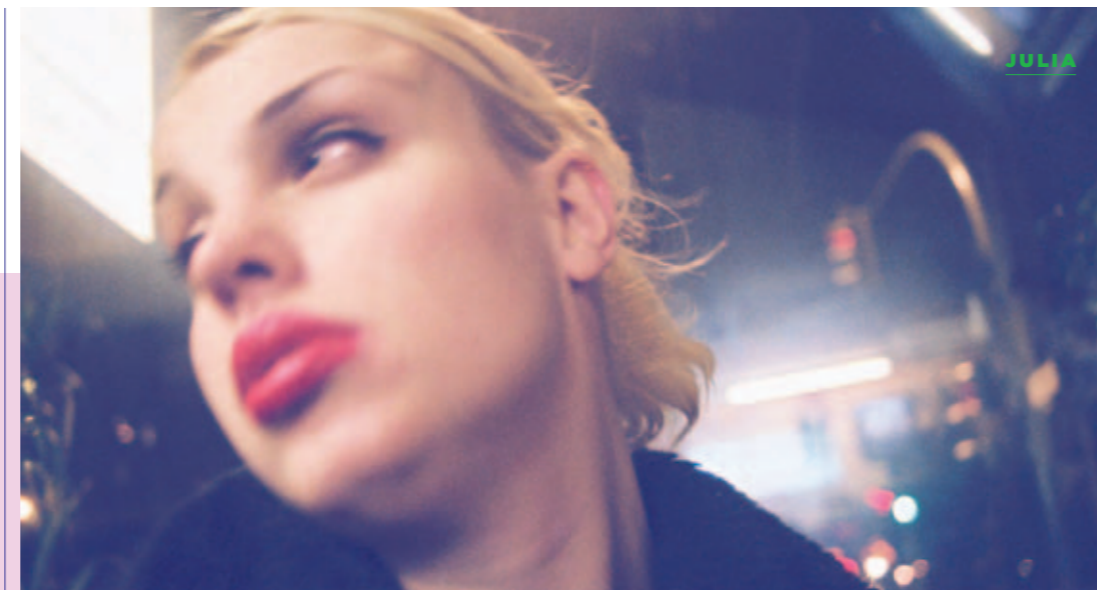
**po telefonu po sedemnajstkrat na
dan. Pesti jo še ustvarjalna blokada,
dokler ne sreča popolne ženske,
igralke Katie Amour, ki postane nje-
na muza in inspiracija za rimejk dela
Kdo se boji Virginije Woolf?. Anna
pa slednjič postane sama osrednji
lik lastne neizprosne (filmske) ko-
medije.**

The day after her fortieth birthday, Anna comes to the conclusion that it's time for the madness to stop. She lives in her friend's back yard tool shed; her career as a filmmaker isn't paying her bills and worst of all it's been ten years since she's had a girlfriend. A hardscrabble life that seemed charming and adventurous in her twenties seems desperate and dire in middle age. She was once an adventurous jet setter & queen of night. Most move on from such a lifestyle before they hit 40. But not Anna. That's why something has to change.

KDO SE BOJI VAGINE WOLF?

16

JULIA

21.00

JULIA

dokumentarni, Nemčija/Litva, 2013, bluray,
89', ang. in slov. pod.

SCENARIJ IN REŽIJA: J. Jackie Baier
NASTOPAJO: Julia Krivickas, W. Lerch, R.
Orzichovskis, Renatė Lūšis
FOTOGRAFIJA: Dieter Vervuurt (2010-2012),
Th. Schneider (2005-2009)
MONTAŽA: Steffen Reck, J. Jackie Baier
ZVOK: Lasse Viehöfer, Till Wimmer
GLASBA: Steffen Reck, J. Jackie Baier
PRODUKCIJA: Gamma Bak Filmproduktion,
J. Jackie Baier Filmproduktion,
Just A Moment

**Mlad gejevski študent umetnosti
je pred leti zapustil rodno Litvo
in se zaradi homofobije preselil v
Berlin, kjer se že leta preživlja kot
transprostitutka po imenu Julia.
Režiserka je desetletje intenzivno
spremljala Julijino tragično kariero
prostitucije, alkoholizma, narkoma-
nije in uničenih sanj, ki so jo oropale
vsakršne pripadnosti. Brezkompro-
misni dokumentarni film, ki pretre-
se filmske gledalce in gledalke.**

What exactly would drive a boy from art school to leave his home in Klaipeda/Lithuania, to end up as a girl selling her body in the streets of Berlin, in sweaty back rooms, and on the sticky seats of a porn movie theater? For more than ten years photographer and filmmaker J. Jackie Baier follows transsexual Julia K. from Klaipeda/Lithuania through her

tough life as a hooker, outlaw and nonconformist who never signed any social contract.

Po projekciji pogovor z režiserko J. Jackie Baier!

PETEK, 5. 12.

17.00

POLETJE (Zomer /
Summer)

mladinski, Nizozemska, 2014, bluray, 89',
ang. in slov. pod.

SCENARIJ: Marjolein Bierens
REŽIJA: Colette Bothof
GLAVNE VLOGE: Sigrid ten Napel,
Jade Olieberg, Lisa Smit, Ella-June Henrard,
Martijn Lakemeijer, Rik Verheye,
Steeff Cuijpers
FOTOGRAFIJA: Goert Giltay
MONTAŽA: Michiel Reichwein
ZVOK: Mark Glynn
GLASBA: Jacco Gardner, Fons Merkies
PRODUKCIJA: De Productie

**Šestnajstletna Anne preživlja običaj-
no dolgočasno poletje na podežlju,
ki ga še dodatno kazi neugledna
elektrarna, sicer vir preživetja za
okoliško prebivalstvo, ki že vrsto let
trpi zdravstvene posledice onesna-
ževanja. Anne se kratkocasi s svojimi
brati in z ostalo vaško mularijo, do-
kler ne sreča Lene, novega dekleta
z motorjem in svobodnega duha, ki
je prišlo na podeželje s svojo bolno
mamo, sicer kiparko. Dekleti se moč-
no navežeta, toda - ali si bo Anne
upala biti drugačna v majhnem sve-
tu, kjer vse ostaja isto?**

The summer is sweltering and hot in a village where everyday life is dominated by the humming power plant. Anne (16) feels like an outsider, until she meets Lena, a new girl in town who rides a motorbike, wears leather, and is different from everybody else. The two girls rapidly fall for one another and young love unfolds in all its tender awkwardness. Do you dare to be different in a place where everything stays the same?

POLETJE

17

18.30

NOGOMETNI KLUB THOKOZANI (Thokozani Football Club: Team Spirit) dokumentarni, Francija/Južna Afrika, 2014, dvd, 22', ang. pod.

REŽIJA IN FOTOGRAFIJA: Thembele Dick
MONTAŽA: Bruce
PRODUKCIJA: Association Les Dégommeuses

Skupinski portret lezbične nogometne ekipe Thokozani iz južnoafriškega mesta Durban, poimenovane po Thokozani Qwabe, mladi lezbični temnopolti nogometašici, ki je bila leta 2007 žrtev zločina iz sovraštva. Igralke pripovedujejo svoje zgodbe pred kamero Thembele Dick, ravno tako lezbične nogometašice. Nogometni klub Thokozani se z dokumentarnim filmom pridružuje boju proti lezbofobiji in nevednosti, prav tako pa ovekoveči veselje in ponos, da se lahko predstavi javno.

Thokozani Football Club: Team Spirit is a collective portrait of a football team from the township of Umlazi (Durban). The club, composed of black lesbians, was named after Thokozani Qwabe, a young lesbian footballer victim of a hate crime in 2007. It is in front of the camera of Thembele Dick, who is also a lesbian and a football player, that the players tell us their story. The Thokozani Football Club share with us its fight against lesbophobia but also the joy of being visible in the public space.

ROJENI ZA LETENJE

(Born to Fly: Elizabeth Streb vs. Gravity)

dokumentarni, ZDA, 2014, bluray, 82', ang.

REŽIJA: Catherine Gund

FOTOGRAFIJA: Kirsten Johnson, Albert Maysles, Ian McAlpin

MONTAŽA: Alexander Meillier

GLASBA: Adam Crystal

PRODUKCIJA: Aubin Pictures, Inc.

Osupljiv dokumentarni film o plesalki in koreografiji, razkriti lezbijki Elizabeth Streb, ter njeni plesni skupini, ki z vsako predstavo prestopa ločnice med umetnostjo in akcijo, med trdnimi tlemi in brezmejnimi nebom. Gravitacija je za tiste, ki so rojeni, da poletijo, le manjša ovira, ki jo je potrebno vedno znova prestopiti, občinstvo pa ob poskusih Strebove in njenih plesalcev ter plesalk nikoli ne ostane ravnodušno. »Vse, kar je preveč varno, ne more biti akcija,« je vodilo Elizabeth Streb in njene skupine.

Nastopili so tudi na otvoritvi poletnih olimpijskih iger 2012 v Londonu.

Elizabeth Streb and the Streb Extreme Action Company form a motley troupe of flyers and crashers. Propelled by Streb's edict that »anything too safe is not action,« these daredevils challenge the as-

sumptions of art, aging, injury, gender, and human possibility. *Born To Fly* traces the evolution of Elizabeth Streb's movement philosophy as she pushes herself and her performers from the ground to the sky. Revealing the passions behind the dancers' bruises and broken noses, it offers a breathtaking tale about the necessity of art, inspiring audiences hungry for a more tactile and fierce existence.

21.00

METUBE: AUGUST SINGS CARMEN »HABANERA«

glasbeni video, Avstrija, 2013, dvd, 4', ang.

SCENARIJ IN REŽIJA: Daniel Moshel

GLAVNE VLOGE: August Schram, Wlfi

Wunsch, Albert Mair

FOTOGRAFIJA: Martin Bauer

MONTAŽA: Christian Veith

ZVOK: Bernhard Drax

GLASBA: August Schram, Georges Bizet

(original), Philip Preuss (remix)

PRODUKCIJA: Moshel Film & August Schram

Production 2013, Sixpackfilm

METUBE: AUGUST SINGS CARMEN »HABANERA«

ROJENI ZA LETENJE

MeTube, posvečen številnim ambicioznim uporabnikom/uporabnicam youtuba in videoblogerjem/blogerkam, kakor tudi manj nadarjenim, a nič manj zagretim za samopromocijo, je pritegnil mednarodno pozornost. Na izviren način sta se tega lotila tudi režiser Daniel Moshel in tenorist August Schram.

MeTube, a homage to thousands of ambitious YouTube users and video bloggers, gifted and less gifted self-promoters on the Internet, has attracted international attention. Behind the cross-over of musical styles in the movie are director Daniel Moshel as well as opera and oratorio tenor August Schram.

MATTERHORN

drama, Nizozemska, 2013, bluray, 88', ang. in slov. pod.

SCENARIJ IN REŽIJA: Diederik Ebbinge

GLAVNE VLOGE: Ton Kas, René van't Hof, Porgy Franssen, Ariane Schluter, Helmert Woudenberg, Elise Schaap, Alex Klaasen

FOTOGRAFIJA: Dennis Welaert

MONTAŽA: Michiel Reichwein

ZVOK: Giel van Geloven

PRODUKCIJA: Column Film, VPRO & Grobendonk Films

Fred ima 54 let in živi utečeno samsko življenje. Vozi se s krajevnim avtobusom, redno hodi v cerkev in vsak večer jé meso z graham in s krompirjem natanko ob 18. uri. Nekega dne v njegovo življenje vkraka zelo poseben tujec Theo in mu s svojim nenavadnim vedenjem popolnoma pretrese vsakdan. Skupaj začneta nastopati na otroških zabavah in Freda začne mikati veliki, zunanji svet. Ali se mu bo posrečilo zaživeti svoje sanje? Tragikomedija o prijateljstvu in ljubezni.

Fred is 54 years old and lives alone. He rides around in the local bus, virtuously attending church and eating his green beans, meat and potatoes at 6 o'clock on the dot every day. One day, Theo wanders into the life of Fred and turns his well organized life upside down. With the special talent of the stranger Theo, Fred starts to set out into the big, wide world. Will he fulfil his dream?

PROMOCIJA BRANJA

MATTERHORN

SOBOTA, 6. 12.

17.00

KATE BORNSTEIN, QUEEROVSKO IN PRIJETNO NEVARNA
(Kate Bornstein Is A Queer and Pleasant Danger)
dokumentarni, ZDA, 2014, bluray, 72', ang.

REŽIJA IN PRODUKCIJA: Sam Feder
NASTOPAJO: Justin Bond, Barbara Carrellas, Kate Bornstein, Sandy Stone
FOTOGRAFIJA: Esy Casey, Iva Radivojevic
MONTAŽA: Sarah Friedland, Sa, Feder
ZVOK: Cassie Wagler, David Briggs
GLASBA: Michael Hearst

Poliamorna in S/M translezba, aktivistka, dramatičarka in igralka Kate Bornstein je svetovno znana figura, zaslužna za večjo vidnost transspolnosti, tudi zaradi svoje izjemne knjige *Spolna izobčenka: o moških, ženskah in nas ostalih* (Škuc-Lambda, 1999), s katero je radikalno premetila tako meje spola in seksualnosti kakor našega razumevanja.

Kate Bornstein Is A Queer and Pleasant Danger captures the many facets of a queer hero and pioneering gender outlaw. Whether she is charming an enraptured audience on her latest book tour, tweeting to her 20 thousand followers from her home office, or cuddling with her puggle; this documentary portrait highlights Kate's style, wicked wit, and astonishing candor.

KATE BORNSTEIN, QUEEROVSKO IN PRIJETNO NEVARNA

PROMOCIJA
BRANJA

RECENTLY IN THE WOODS

18.30

RECENTLY IN THE WOODS
animirani, Nemčija, 2013, dvd, 1'

SCENARIJ, REŽIJA, FOTOGRAFIJA, ANIMACIJA, MONTAŽA IN ZVOK: Daniel van Westen
PRODUKCIJA: School of Art and Design Kassel

Recently in the Woods je kratka risanka o sprejemanju drugačnosti in strpnosti. Dva konja se posmehujeta enorogu, ker je videti drugačen.

Recently in the Woods is a short tale about acceptance and tolerance. Two horses laugh at a unicorn's horn because of its different appearance.

CARPE JUGULAR
igrani, Nemčija, 2014, dvd, 5'

SCENARIJ, REŽIJA IN PRODUKCIJA: Kai Stänicke
GLAVNE VLOGE: Juanki Lo Sasso, Charlotte Schmidt, León Schröder, Tamuna Alimonaki, Marielena Krewer, Guillermo Heyser
FOTOGRAFIJA: Thomas Schneider
MONTAŽA: Susanne Ocklitz
GLASBA: The Hidden Cameras

Plesišče je bojno polje.

The dance floor is a battlefield.

EASTERN BOYS

drama/triler, Francija, 2013, DCP, 125', ang. in slov. pod.

SCENARIJ, REŽIJA IN MONTAŽA: Robin Campillo
GLAVNE VLOGE: Olivier Rabourdin, Kirill Emelyanov, Danil Vorobyev, Edea Darcque, Camila Chanirova, Beka Markozashvili, Mohamed Doukouzov, Bislan Yakhiaev
FOTOGRAFIJA: Jeanne Lapoirie
ZVOK: Olivier Mauvezin, Valerie Deloof
GLASBA: Arnaud Rebotini
PRODUKCIJA: Les Films de Pierre

Fantje iz Vzhodne Evrope – iz Rusije, Ukrajine, Moldavije ... se potikajo po zahodnih prestolnicah, žeparijo, preprodajajo, včasih se tudi prostituirajo. So divji in nevarni. In privlačni. Daniel, diskretni gospod petdesetih let, vrže oko na simpatičnega mladeniča Mareka ter zbere pogum in ga povabi k sebi domov. Marek naj bi prišel naslednjega dne, a ne pride sam. Tako si Daniel naprti na glavo celotno njegovo klapo, ki ga potegne v napeti triler medosebni odnosov in dram, slednjič pa tudi resnih groženj.

ZADNJI ANITIN ČAČAČA

They come from all over Eastern Europe: Russia, Ukraine, Moldavia... The eldest ones appear no older than 25; as for the youngest, there is no way of telling their age. They spend all their time hanging around the Gare du Nord train station in Paris. They might be prostitutes. Daniel, a discreet man in his early fifties, has his eye on one of them – Marek. Gathering his courage, he speaks to him. The young man agrees to come and visit Daniel the following day at his place...

Dobitnik nagrade Horizon na Beneškem filmskem festivalu 2013!

21.00

ZADNJI ANITIN ČAČAČA
(Ang huling cha-cha ni Anita / Anita's Last Cha-Cha)

drama, Filipini, 2013, bluray, 112', ang. in slov. pod.

SCENARIJ IN REŽIJA: Sigrid Andrea P. Bernardo
GLAVNE VLOGE: Angel Aquino, Teri Malvar, Jay Bordon, Marcus Madrigal, Len-Len Frial

FOTOGRAFIJA: Alma Dela Peña
MONTAŽA: Lawrence Ang
ZVOK: Mike Idioma
PRODUKCIJA: Cinefilipino/TV5, Quiapost Productions, Pixeleyes Multimedia, Ekweytornc

Očarljiva in komična drama o 12-letni Aniti, otroško zaljubljeni v novo vaško lepoticco Pilar, ki pa ima svoje razloge iz travmatične preteklosti za prihod v rojstni kraj. Neizprosno svet odraslih se prepleta z nedolžno igro ter s sanjarjenji Anite in njenih prijateljev ter prijateljic. Leta pozneje se vojakinja Anita znajde v

svoji rojstni vasi, tokrat je sama odrasla ženska, ki se spominja svojega otroštva in dekliske zagledanosti v Pilar.

Twelve-year-old Anita falls in love with the new woman in town, a beautiful Pilar. Amidst whispers speculating the intentions of this mysterious and beautiful new arrival, a girlhood crush blossoms during the Fiesta to Santa Clara in Obando, Bulacan, Philippines.

Po projekciji srečanje z ustvarjalkama filma in podelitev nagrad Rožnati zmaj za najboljši film po oceni občinstva in po oceni žirije!

EASTERN BOYS

21

OFF

Cafe Kolaž, Gornji trg 15, Ljubljana

SREDA, 26. 11.

20.00

DEVICA SIKARIJEV (La virgen de los sicarios / Our Lady of the Assassins)

drama, Španija/Francija/Kolumbija, 2001, dvd, 98', ang. pod.

SCENARIJ: Fernando Vallejo

REŽIJA: Barbet Schroeder

GLAVNE VLOGE: Germán Jaramillo,

Anderson Ballesteros, Juan David Restrepo

FOTOGRAFIJA: Rodrigo Lalinde

MONTAŽA: Elsa Vásquez

ZVOK: Jean Goudier

GLASBA: Jorge Arriagada

PRODUKCIJA: StudioCanal, Paramount Vantage, Les Films du Losange

Gejevski pisatelj Fernando se po 30-ih letih vrne v rojstno kolumbijsko mesto Medellín, ki je zdaj povsem spremenjeno in skorumpirano. Sreča Alexisa, mladega in lepega člana najstniške tolpe, ki ga povleče v vrtinec ljubezni in nevarnosti. Kolumbijski pisatelj Fernando Vallejo je napisal scenarij po lastnem romanu Devica sikarijev, ki je izšel pri Škuc-Lambdi.

With a screenplay adapted by Fernando Vallejo from his novel "La Virgen de los Sicarios", the film gazes into the soul of a gay writer who returns to Medellín, his hometown, after 30 years. He meets Alexis, a handsome young boy, and the two begin a relationship which, apart from the sex, consists mainly in Fernando telling Alexis how pastoral the city used to be, while Alexis explains to Fernando the ins and outs of everyday robbery, violence, and shootings.

DEVICA SIKARIJEV

PROMOCIJA
BRANJA

ČETRTEK, 27. 11.

20.00

MORJE (El mar / Sea)

drama, Španija / Francija, 2000, dvd, 113', ang. pod.

SCENARIJ IN REŽIJA: Agustí Villaronga

GLAVNE VLOGE: Antoni Aloy, Blai Bonet,

Biel Mesquida, Agustí Villaronga

FOTOGRAFIJA: Jaume Peracaula

MONTAŽA: Raúl Román

ZVOK: Salva Mayolas, Jaume Puig,

Edgar Vidal

GLASBA: Javier Navarrete

PRODUKCIJA: Gémini Films,

Massa d'Or Productions

Tat Ramallo, verski fanatik Manuel in nuna se srečajo v bolnišnici za zdravljenje tuberkuloze. Že vse življenje jih spremlja skupna, grozljiva skrivnost iz časov španske državljanske vojne, ko so bili sami še otroci, a vpleteni v smrt dveh fantov - eden je umrl, drugi je storil samomor. Za vse tri je soočenje z

realnostjo pretežko, le morje je tisti kraj, kjer je vse tiho in mirno.

As children during the Spanish Civil War, Andreu Ramallo, Manuel Tur and their friend Francisca already live in a world of political assassinations and a resultant atmosphere of hatred and suspicion between adults and children. On one decisive day, their lives are irrevocably affected when they witness the vengeful slaying of one child by another, provoked by adult political intrigue. Years later, the three meet again as young adults, again in dire circumstances.

MORJE

PROMOCIJA
BRANJA

Škuc-Kulturni center Q (Tiffany),
Metelkova-mesto, Ljubljana

NEDELJA, 7. 12.

20.00

FUK DRUGAČE XXY (Fucking Different XXY)

omnibus, Nemčija, 2014, dvd, 83', ang. pod.

REŽIJA: Buck Angel (ZDA/Mehika), J.Jackie Baier (Nemčija), Felix Endara in Sasha Wortzel (ZDA), Kay Garnellen (Francija), Gwen Haworth (Kanada), Jasco Viefhues (Nemčija) in Mor Vital (Izrael)

PRODUKCIJA: Kristian Peterson

Producent Kristian Peterson je povabil sedem transfilmarjev in filmark - med njimi tudi gostjo letošnjega festivala, nemško režiserko J. Jackie Baier - naj posnamejo kratki film o tematiki, ki je tuja še njihovim lastnim konceptom o družbenem spolu. Brezkompromisno in seksi! Filmi, ki igrivo, vendar odločno rušijo stereotipe, ustvarjajo zmedo in slavijo raznolikost.

In order to create even more gender confusion as in his latest compilation "Fucking different XXY", Kristian Petersen asked for only trans* filmmakers to contribute a short film about something that is alien from their own gender concepts. The films break stereotypes, create confusion and celebrate diversity.

Film bo predstavil producent Kristian Peterson!

MONDO HOMO - ŠTUDIJA
FRANCOSKE GEJEVSKE
PORNOGRAFIJE V 70-IH

22.00

MONDO HOMO - ŠTUDIJA FRANCOSKE GEJEVSKE PORNOGRAFIJE V 70-IH

(Mondo Homo: A Study of French Gay Porn in the 70's)

dokumentarni, Francija, 2014, dvd, 98', ang. pod.

SCENARIJ IN FOTOGRAFIJA:

Hervé Joseph Lebrun, Jérôme Marichy

REŽIJA IN MONTAŽA: Hervé Joseph Lebrun

NASTOPAJO: François About, Philippe

Vallois, Piotr Stanislas, Carmelo Petix,

Claude Loir

ARHIVSKI POSNETKI: Hervé Joseph Lebrun,

Jérôme Marichy, François About

PRODUKCIJA: Hervé Joseph Lebrun

Med leti 1975-1983 se je v francoski kinematografiji pojavila nova filmska zvrst: »domača« gejevska pornografija, ki so jo prikazovali v majhnem številu specializiranih pariških kinodvoran, pa tudi na podeželju. Odkrito o seksu!

Between 1975 and 1983 a new kind of film could be seen in French cinema: home-grown gay pornography. The films were shot in 16mm and most of them were passed and given certificates by the CNC (National Cinema Centre). They were screened in a small number of Parisian cinemas dedicated to gay pornographic films: Le Dragon, La Marotte and Le Hollywood Boulevard as well as several in the provinces.

FUK DRUGAČE XXY

ZADELO ME JE KOT STRELA Z JASNEGA

NATAŠA SUKIČ

Dobesedno. Ampak o tem nekoliko pozneje. Ljubezen do filma se je začela že prej in kot študentki, ki je v zgodnjih osemdesetih prišla iz Maribora v Ljubljano, se mi je odprl svet. *Magnus festivalov* na žalost nisem obiskala, sem pa zato videla *Vabo (Cruising)* Williama Friedkina, temnačni gejevski usnjaški triler z odličnim Alom Pacinom v glavni vlogi, in *Grenke solze Petre von Kant (Die bitteren Tränen der Petra von Kant)*, briljantno študijo in kritiko zdolgočasnega malomeščanskega življenja Rainerja Wernerja Fassbinderja, še preden sem se zavedla svoje lezbične identitete. Pa tudi mojstrovini in kulturni klasiki *Taksi na stranišče* oziroma *Taksi k sekretu (Taxi zum Klo)* Franka Ripplaha in *Kožo (The Skin)* Liliane Cavani, sem, če me spomin ne vara, videla še pred zame prelomnim letom 1987. Fassbinder in Cavani, gejevski režiser in lezbična režiserka, sta bila v alter osemdesetih sploh fenomena, bili sta ju polni Kinoteka in Galerija ŠKUC. Tja smo najraje hodili ljubitelji filma.

Festivali Magnus so spustili duha iz steklenice, tabujev, vsaj filmskih, ni bilo več.

Za *festival Magnus* sem seveda slišala, bila je prava afera z odpovedjo tretjega, bila je cela panika okrog aidsa, ki naj bi se širil s kapitalističnega in dekadentnega Zahoda in bi s »kongresom homoseksualcev«, kot so ga poimenovali mediji in politika, lahko prestopil tudi naše, takrat še socialistične meje.

A strela, ki me je zadel, je udarila leta 1987. Takrat mi je dokončno postalo jasno, da sem lezbijka. Tisto poletje, preden sem srečala Suzano (Tratnik, op. a.), je bil na TV Ljubljana film, ki je treščil vame in dokončno zbezal mojo lezbično identiteto izpod moje naelektrane kože. *Entre Nous (Coup de foudre)* francoske režiserke Diane Kurys, pretresljiva biografska drama o lezbičnem življenju režiserkine matere. Slovenski prevod – *Kot strela z jasnega*. In zame je res bila. Sledil je feminizem, in potem ko sem srečala Suzano, še lezbični aktivizem.

Samo predstavljajte si, da živite v družbi, v kateri ste komajda kdaj slišali za besede homoseksualnost, peder, lezbijka, natančneje, kjer ste za obstoj lezbištva slišali v gimnaziji pri obravnavi literature starogrške pesnice Sapfo in pozneje v

kontekstu pojava aidsa, potem pa pridete v Ljubljano študirat in trčite ob vso to družbeno vročico; v *Galeriji Škuc* in v *Kinoteki* gledate Fassbinderjeve filme, na teveju poslušate prvo debato o feminizmu in lezbištvu (pred predvajanjem lezbičnega filma *Kot strela z jasnega*), na Škucu se iz oči v oči srečate z Aldom Ivančičem, oblečenem v totalno pedrskem leder stilu, prek Škuc-Foruma se seznanite s prvimi disidentskimi videi, od ženske, v katero se nesmrtno zaljubite, pa slišite vse o pedrskih žurkah in starem Amerikancu in o *Magnus festivalih*, ki jih zaradi slikovitega opisa doživljate, kot bi bili sami tam, čeprav vas ni bilo, ker takrat o svoji homoseksualnosti niste imeli še niti najmanjšega pojma, nakar se z Lilitkami zadebatirate o lezbištvu, čeprav še vedno nimate pojma, ali ste lezbijka ali pa se vam to samo zdi.

Takšen je bil moj prihod v Ljubljano in zaradi takih stvari sem, ljubiteljica filma, literature in muzike, sčasoma začela sanjati, da bi tudi lezbijke imele svoj umetniški festival. Val nas je preprosto nosil s seboj.

Delno sva s Suzano Tratnik te sanje uresničili leta 1988, ko sva prestopali pol Evrope in iz Londona prinesli nahrbtnik, poln filmov, posnetih na videokasetah (nekaj iz lezbično-feminističnega arhiva, nekaj kar z BBC-ja), in potem v Galeriji Škuc organizirali *Teden lezbičnega filma* (ki mu je sledil še *Teden gejevskega filma*). Oba zgodovina beleži kot *4. Festival lezbičnega in gejevskega filma*.

Še zdaj mi gre na smeh, če se spomnim članka Alenke Štebe v reviji *Teleks* s pomembnim naslovom »Jaz sem za konkretno«, ki je izšel ob tem festivalu. Lezbijke smo bile zanj velikansko razočaranje, saj je v Galeriji Škuc ni pričakal fellinijevski lezbični razvrat, nič zares dekadentnega, le nekaj mladih punc, sumljivo resnih, očitno študentk. Koliko je bilo smeha, ko so se sredi filma pojavile angleške reklame, česar v socializmu nismo še nikdar videli. Ker s Suzano filmov nisva imeli kje preveriti (imeti videokorder je bilo za naju, revni študentki, znanstvena fantastika), sva šokirani in osramočeni buljili v tiste reklame in si nisva upali pogledati ne levo ne desno, vsaj jaz ne. Na koncu se je ta nerodnost izkazala za vsaj tako smešno, kot je bila smešna zares duhovita *Komedija v šestih nenaravnih dejanjih (A Comedy in Six Unnatural Acts)* režiserke Jan Oxenberg.

Leta pozneje sem se s Suzano udeležila *off* programa na *Beneškem filmskem festivalu*, 10. mednarodnega festivala kratkega filma, *Circuito Off* (2009). Organizatorji so v poseben program *CrissCrossing* povabili še tri sorodne festivale, in sicer iz Amsterdama, Bilbao in Hamburga. Vsak se je predstavil z dvema kratkima filmoma. Ljubljanski s filmoma Romana Kuharja: *Kondomi za papeža* in kolektiva Vstaja lezbosov: *Prvovrstni. Drugi*. Naš festival se je tam predstavil kot najstarejši evropski festival lezbičnega in gejevskega filma.

Šele takrat sem dojela – naš festival je na stari celini dejansko najstarejši in prvič sem bila ponosna nanj na poseben način, ki ga je težko ubesediti. Pa ne, da ne bi bila že prej. Toda, saj veste, ko si nekako tu, blizu, enih stvari ne vidiš zares, zdijo se ti samoumevne. Nekako tako kot tisto z drevesi in gozdom. Takrat pa sem se zares zavedla, kako dragocen je in kaj pomeni za našo skupnost.

Včasih dobim tisti zoprni napad klavstrofobije in si rečem, kaj sploh še delam v tem podalpskem zakotju, zakaj ne odidem nekam, kjer ni vse tako sektaško, zatohlo, homofobično, ksenofobno in provincialno. Potem pa me za silo potolaži dejstvo, da imamo v Ljubljani skladno s smernicami svetovne umetnosti, ki v svoje razmišljanje ves čas vztrajno vključuje tudi socialne teme in eksistencialne težave manjšinskih kultur, v zadnjega četrtr stoletja vrsto dogodkov in festivalov, ki se ukvarjajo z reprezentacijami spola in seksualnosti in ki svet kdaj pa kdaj ponesejo k nam.

Zadnja takšna inspiracija je bilo srečanje z Barbaro Hammer, osrednjo tujo gostjo predlanskega *Festivala lezbičnega in gejevskega filma*, ikono lezbične in kvirovske neodvisne kinematografije, avantgardno umetnico, ki jo razstavljata tako njujorska MoMA kot londonska Tate Gallery, in s katero sem se imela privilegij pogovarjati po projekciji njenih zgodnjih kratkih eksperimentalnih filmov. Očarala me je s svojo neuklonljivo stjo, z vitalnostjo, energijo in inteligenco.

Kar je najpomembneje – s sabo je prinesla tisti kanček sveta, ki ga v trenutkih tesnobe in melanholije tukaj kdaj tako zelo pogrešam. ■

EVA MATARRANZ

Intervju z eno od ustvarjalk filma.

SUZANA TRATNIK

EVA MATARRANZ

(A Coruña, Španija, 1982) je študirala filmske tehnike. Od leta 2010 živi v Sloveniji, kjer dela pri DZMP-Luksuz produkciji in na projektih medijskega izobraževanja.

ANNA SAVCHENKO

je 28-letna beloruska filmarka, ki jo zanimajo predvsem dokumentarni in eksperimentalni film ter sociologija.

NAGRADA ROŽNATI ZMAJ ZA KRATKI FILM

Kaj vaju je – Evo Matarranz in Anno Savchenko – spodbudilo, da ustvarjate prav v Sloveniji in to pri Luksuz produkciji?

Obe sva delali pri Luksuz produkciji in živeli v Krškem. Leta 2013 sva na mednarodni delavnici dokumentarnega filma v Ljubljani, ki jo vsako leto organizira Luksuz produkcija, hoteli narediti portret transspolne osebe. Potem se nama je pridružila še Catarina Leal, udeleženka delavnice s Portugalske, ki jo je ravno tako zanimala ta tema. Dokumentarni filmi so zelo dobra priložnost za raziskovanje in za potešitev avtorske radovednosti o nekom ali nečem, kar je nate naredilo vtis. Me kot tujke nismo poznale transspolnih ljudi v Sloveniji, opazile pa smo, da je to še vedno precej skrito in

je »tabu« v slovenski družbi. Tako se nam je zdela dobra tema za raziskovanje, ne samo zaradi našega osebnega zanimanja, temveč tudi za naše slovenske prijatelje in prijateljice.

Kako sta izvedeli za Salome in zakaj se vama je zdela njena zgodba zanimiva za kratki dokumentarni film?

Eva je pravzaprav vedela, da je Salome slavna TV-diva, vendar smo odlašale s tem, da bi jo kontaktirale, ker smo mislile, da nikakor ne bo za stvar. Bile smo tri uboge tujke, ki smo prosile za to, da bi v dveh tednih posnele in zmontirale nekakšen dokumentarec za delavnico. Odločile smo se, da gremo na Legebitro in prosimo za nasvet. Tam nam je pomagal Mitja Blažič s kontakti tistih, ki bi se bili pripravljene srečati in se pogovarjati

z nami o projektu. Preden smo zapustile pisarno, je Mitja rekel: »Morda lahko vprašam Salome, vendar zdaj živi v Mariboru ...« Bile smo kot okamenele, ko se je pogovarjal z njo po telefonu, nakar smo jo še same poklicale. Rekla je, da je seveda za, in naslednjega dne smo šle v Maribor in se srečale pri njej doma, šle z njo in njeno psičko Kali na sprehod v gozd in naredile intervju o njenem življenju. Vse, kar nam je povedala, je naredilo velik vtis na nas, in izražala se je z veliko gracilnosti, in ne kot žrtev. Bila je tudi zares odkrita, pripravljena za sodelovanje in zelo filmična – prav to pa smo potrebovale.

Moram povedati, da je ekipo festivala vaš dokumentarec navdušil. Čprav Salome že zelo dolgo poznamo kot

javno osebo, pa tudi zasebno, ste jo ve predstavile drugače. V čem je bila vaša prednost?

Naša glavna prednost je bila ta, da nismo bile obremenjene, ne v dobrem ne v slabem smislu, nismo si ustvarile vnaprejšnjega mnenja o Salome, nismo je poznale kot javne osebe, predtem je nismo videle ne na televiziji ne v drugih medijih. Vedele smo le, da je blond šov-zvezda. Vse, kar nam je povedala o svojem življenju, je bilo za nas novo, tako da smo se odločile, da je to naše izhodišče za snemanje filma.

Snemale ste tudi na Rabu, Salomejinem rojstnem otoku. Čigava je bila zamisel, da se odpravite tudi tja in kaj je to doprineslo k filmu?

Najprej smo predstavile prvo, krajšo

verzijo kot projekcijo na delavnici. Zdelo se nam je, da je Salome predober lik, da ne bi naredile kaj daljšega. Ko smo šle v Maribor, da bi ji pokazale izid delavnice, smo jo hotele vprašati, če je pripravljena posneti še nekaj prizorov – enega na Rabu. Salome je pogledala kratko verzijo, ki ji je bila všeč, in nam povedala, da je tudi sama razmišljala isto – in da bi morale na Rab. Krasno. Rab je pomemben del Salomejinega življenja. Tam se je začel njen »boj«, hkrati pa je to njen dom, kraj spominov, tako lepih kakor slabih, kraj, ki je velik del njene identitete, in na katerega je še vedno zelo navezana. Salome je delila svoje refleksije o svojem rojstnem mestu v preteklosti in danes, kar je bil pomemben »retrospektivni« element za filmsko zgodbo.

Kako je bilo delati s Salome? Vas je v čem presenetila, navdušila?

Z njo je bilo zelo lahko delati. Že od samega začetka je bila prijazna in pripravljena sodelovati, tudi pri naših eksperimentih, ne da bi dvomila o njih. Poleg tega je tako iskrena, da smo jo lahko vprašale karkoli o njeni zasebnosti, ona pa je odgovarjala brez težav.

Kaj je bistveno za dober dokumentarni film?

To pa je dobro vprašanje. Vsak dokumentarec je precej enkratni projekt, res je odvisno od vsakega posebej in tukaj zagotovo ni ne formule ne recepta za dober izdelek. Močan lik, dobra zgodba, dobri nameni ter zaupanje med filmsko ekipo in ljudmi, ki se jih snema. To je minimum, s katerim se začne snemati dokumentarec.

Pripravljata kakšne nove projekte zdaj ali v bližnji prihodnosti?

Anna je zdaj v Bruslju, na mednarodnem magistrskem študiju dokumentarnega filma in bo kmalu začela delati na svojem zaključnem projektu. Jaz, Eva, pa še vedno delam z Luksuz produkcijo in na projektih medijskega izobraževanja. V tem letu sem naredila nekaj kratkih dokumentarcev, nekaj načrtujem za naslednje leto. In seveda imava obe z Anno v mislih, da bi ponovno skupaj delali v Sloveniji in drugod! ■

BOŽJA NAPAKA

MIGUEL FERRARI

Režiser Miguel Ferrari si ob snemanju svojega prvenca *Modro in ne toliko rožnato* gotovo niti predstavljal ni tolikšnega uspeha, ki ga je film doživel med publiko. Uspešnemu fotografu Diegu se vse obrne na glavo, ko njegovega partnerja Fabrizia brutalno pretepejo homofobi, hkrati pa v njegov svet stopi lasten najstniški sin, strejt, nevajen svojega gejevskega očeta.

HIT VENEZUELE IN CELOTNE JUŽNE AMERIKE

Kako je prišlo do tega, da ste napisali to zgodbo?

Pred leti, ko so v Španiji uzakonili istospolne poroke, so me zelo presenetile številne konservativne debate in pripombe, ki so se tedaj sprožile. Začel sem raziskovati stanje v Južni Ameriki in šokirali so me primeri diskriminacije in celo zločinov iz homofobije. Tako sem si zaželel napisati zgodbo o svobodi vsakogar, da je lahko drugačen, da misli drugače. Kot igralec sem se lotil ustvarjanja junakov na

podoben način kot pri igri. Za vsakega sem ustvaril zgodbo in kontekst, da bi bil čimbolj prepričljiv.

Ste hoteli podati posebno sporočilo o lgbt-skupnosti v Venezueli?

Ni mi do tega, da bi podajal sporočila, ali da bi celo pridigal. Najširšo publiko sem želel doseči s čustvi in hkrati začeti pogovor o stvareh, o katerih se zaradi tabujev in predsodkov sploh ne govori. Zagotovo sem tvegaj, saj sem publiko predstavil junake, ki so jim sprva zagotovo tuji in neznani, toda očitno mi je uspelo, da jih sprejme in podpre z njimi.

MODRO IN NE TOLIKO ROŽNATO

Lgbt-tematika pa ni edina tema filma, priključili ste ji še druge.

Film se dotika različnosti v širšem smislu. Posamezniki so diskriminirani enostavno zato, ker so drugačni, ali ker so izven »norme«. Diskriminacijo sem želel prikazati z različnih vidikov, ne samo zaradi spolne usmerjenosti, pač pa tudi zaradi telesnega videza, barve kože, spola.

Film je simpatičen tudi zaradi humorja, ki ste ga vpeljali, še posebno skozi lik Delirie.

Že ob pisanju mi je bilo jasno, da moram k tragičnemu delu dodati tudi komičnega. Taka je recimo Delirio. Prihodnost plesalke se ji je podrla, ker je želela spremeniti spol. Toda bori se naprej, bori se za tisto, v kar verjame, vselej jo prežema optimizem.

Ali ste želeli z njenim likom porušiti stereotipe o transspolnih osebah?

Skušal sem se izogniti stereotipom in jo prikazati v vsakdanjem življenju. Življenja transspolnih res niso enostavna, pogosto se zatečejo v prostitucijo, jaz pa sem želel junakinjo prikazati predvsem kot žensko, ki najde svoje mesto v tej »družini« in celo razvije materinska čustva.

Središče filma pa je vendarle drugje?

Seveda, v ospredju je odnos očeta in sina, kar je hkrati tudi razmerje med gejem in strejtom, dva svetova, ki morata spoznavati drug drugega. Morda je čudno, da sem gejevsko razmerje nekako hendikepiral, da ima tragično usodo, vendar sem s tem hotel poudariti potrebo po ukrepanju v zvezi s homofobijo in nasiljem.

Morda pa je vaš film tudi pripomogel k temu, da se v Venezueli več govori o seksualni različnosti in tudi o pravicah istospolnih parov. Predlog zakona o porokah je menda že v obravnavi v parlamentu, s čimer bi se Venezuela pridružila državam Južne Amerike, ki so to področje že ujedele.

Morda pa res ... ■

Intervju s Stefanom Hauptom, režiserjem filma *Krog*.

STEFAN HAUPT

SUZANA TRATNIK

KROG

Kdaj ste prvič slišali za švicarsko gejevsko skupino »Der Kreis« - Krog, ki se je zbiral v zgodnjih štiridesetih letih prejšnjega stoletja okoli istomenske revije?

Prvič sem slišal o tem, ko sta me poiskala producenta Ivan Madeo in Urs Frey iz hiše Contrast Film in se z mano pogovarjala o tem projektu. Pred tem še nikoli nisem slišal za Krog, čeprav sem odraščal v Zürichu.

Film se opisuje na razne načine - kot igrani dokumentarni, dokumentarni ali celo igrani. Kako bi vi sami opisali žanr filma?

Sprva smo imeli v mislih zgodovinski celovečerni film, osnovan na zgodbi o Röbiju in Ernstu, vendar nismo imeli dovolj finančnih sredstev za realizacijo projekta. Potem smo se domislili, da bi kombinirali igrane prizore z dokumentarnimi, v katerih nam resnična, zdaj

Kako ste našli ljudi, ki so imeli informacije in spomine iz tistega obdobja?

Röbi Rapp in Ernst Ostertag, protagonisti našega filma, sta bila najpomembnejša in v veliko pomoč, saj poznata mnoge člane Kroga. Pomagala pa sta nam tudi pri iskanju drugih ljudi iz tistega obdobja, tako da smo dobili še več informacij. Ernst je postavil zelo zanimivo spletno stran: www.schwulengeschichte.ch, na kateri lahko najdete tudi veliko podrobnosti o skupini Krog.

Kje je bil film predvajan doslej in kakšni so bili odzivi? Vam je kaj posebej ostalo v dobrem spominu?

Svetovna premiera je bila na Berlinu 2014, fantastično pa je bilo to, da je bil naš film prvi, ki je dobil oba teddyja: za najboljši film z gejevsko/lezbično temo in nagrado občinstva. Vse od takrat je film prepotoval več kot sedemdeset festivalov, za predvajanje pa ga je odkupilo petnajst držav. Naš film je bil izbran tudi za uradnega švicarskega kandidata za 87. podelitev oskarjev.

Zakaj je po vašem gejevska/lezbična zgodovina tako pomembna za nas in za prihodnje rodove?

Za vse ljudi je pomembno, da poznajo gejevsko/lezbično zgodovino - ne samo za lezbijke in geje. Vsi bi morali spoznati in pripoznati enkrat za vselej, da smo vsi ljudje s potrebo, da ljubimo in da smo ljubljeni, in vsi bi se morali iz zgodovine naučiti, da so spremembe mogoče!

Kaj pa vaš naslednji projekt?

Pripravljam celovečerni film, osnovan na fantastičnem romanu švicarskega avtorja po imenu Finsteres Glück. Upam, da ga bom lahko posnel naslednje leto. ■

J. JACKIE BAIER

Intervju z J. Jackie Baier, režiserko Julie in kratkega filma »Convincing Authenticity«, ki ga bomo videli v omnibusu Fuk drugače XXY (Nemčija, 2014).

SUZANA TRATNIK

Študirali ste tudi literaturo in lingvistiko. Ali je snemanje filmov za vas najboljši način / oblika, s katerim se lahko izrazite kot umetnica?

Prehodila sem dolgo in vijugavo pot, da sem lahko našla načine, kako se izraziti kot osebnost in kot umetnica. In zdi se mi, da se ta pot še nekaj časa ne bo končala.

Izviram iz konservativne družine. Moj oče je bil luteranski pastor v bolj ruralnem okolju na severu Nemčije in seveda sta si tako mati kot oče želela, da bi njun najmlajši sin postal duhovnik, tako kot oče. Zelo težko ju je bilo pregovoriti v kaj drugega in za to sem porabila skoraj vsa svoja najstniška leta. Na koncu je bil zame študij literature in lingvistike edina možnost, da sem lahko šla svojo pot in bila še vedno sprejeta »doma«.

Takrat se mi ni niti sanjalo, kaj naj bi pomenilo izražanje same sebe. Od svojih staršev sem se naučila, da v življenju ne gre za samoizražanje, marveč za dolžnost.

Zato je to, da sem filmarka, zame slednjič bil (in je še vedno) najboljši način, da se izrazim tudi kot človek.

Prebrala sem vaš CV in med točke svoje kariere ste uvrstili tudi spremembo spola. Zakaj je po vašem

pomembno, da se izrazimo ali razkrijemo kot lgbt?

Naj najprej povem, da je bila sprememba spola zame edina možnost, da ostanim živa. Ne bi me bilo več tukaj, če tega ne bi naredila. To je zagotovo.

Tako da tukaj ne gre ne za kariero ne za moj umetniški razvoj. – Čeprav danes resnično verjamem, da mi je sprememba spola pomagala tudi osebno, da sem lahko odkrila in razvila svoje umetniške sposobnosti.

Ne morem pa govoriti za druge ljudi. Ne promoviram določenega življenjskega sloga. Vsak mora sam zase vedeti ali ugotoviti, kako hoče živeti svoje življenje.

In zakaj še dandanes mnogi transseksualni ljudje ostajajo skriti?

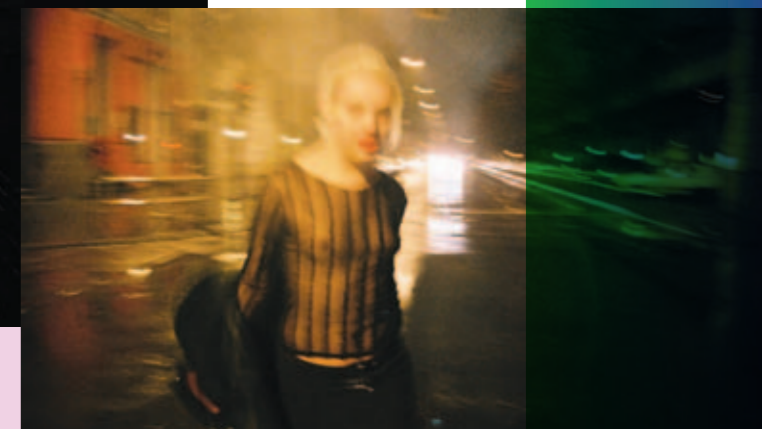
V večini držav je njihovo razkrivanje še vedno nevarno – ne samo v Rusiji ali na Bližnjem Vzhodu. Denimo, v grškem mestu Solun je v letih 2012–2013 policija zapirala transseksualne ljudi samo zato, ker so prečkali cesto ali vozili avto. Več mesecev so potekale aretacije čiščenja in prisilnih testiranj na virus HIV in še dandanes transosebe v Grčiji ogroža poli-

cija, ki jih lahko zapre zaradi obtožbe, da predstavljajo tveganje za javno zdravje. **Kako so bili prikazani transseksualci/transseksualke v filmih nekoč in danes? Kakšne so glavne razlike? Kako sploh katerikoli diskriminirani človek postane gospodar/gospodarica svoje lastne zgodbe?**

Mogoče bo nekega dne kakšen akademski raziskovalec/raziskovalka to odkril. – Medtem pa bi nam lahko, tako kot v številnih drugih primerih, dal kakšen namig Andy Warhol. V delu *POPism, The Warhol 60's* (Harvest, 1980) je zapisal: »V šestdesetih so začeli povprečni ljudje pri sebi odkrivati težave s spolno identiteto in nekaterim se je zdelo, da veliko njihovih lastnih vprašanj izražajo prav dregice. Zato je bilo običajno, da so si ti ljudje želeli biti v bližini dregic – kot da bi se skorajda počutili boljše, ker so si lahko rekli: 'Morda ne vem čisto dobro, kaj sem, vem pa vsaj to, da nisem dregica.'« (ibid., str. 224)

Po večini filmov in fotoreportaž, ki so obravnavali transseksualnost, kolikor sem

JULIA

JULIA

jih sama videla, sem spoznala, da obstaja potreba po tem, da bi »pokukali za zaveso« in se soočili s »čudnim in skrivnostnim svetom drugega«. Zdi se, da sta v tem primeru idiosinkrazija in idealizacija v ravnovesju. Toda na splošno gledano, kar se tiče diskurza o transseksualnosti približno v zadnjih štiridesetih letih, lahko rečem, da sami transseksualci in transseksualke nimajo »svojega glasu«. **Kdaj in kako ste spoznali Julio in zakaj ste hoteli posneti film o njej?**

Prvič sem jo srečala v baru »Royal« v berlinskem Wilmersdorfu.

Nekaj časa sva posedali skupaj kot »hostesi« za šankom in spodbujali stranke, da so kupovale peneče se vino, seks ali karkoli že je prinašalo denar.

Obe sva zelo kmalu ostali brez dela. Jaz zato, ker šefica enostavno ni verjela, da sem dovolj dobra kurba (in v resnici je imela prav). Julia pa zato, ker ji je prišlo v navado, da je verbalno nadlegovala stranke. To se kratko malo ni moglo dobro končati.

Tistega leta 2003 sem v omenjenem baru začela fotografirati Julio.

Neke noči leto pozneje, ko sva se srečali na striptizu transov, sva si obljubili, da se ne bova nikoli več izgubili izpred oči, in aprila 2005 smo začeli videografirati Julijino življenje.

Julio ste snemali kar deset let. Zakaj tako razmeroma dolgo obdobje in kdaj ste se odločili, da boste končno nehali snemati in končali dokumentarni film?

Pravzaprav je bil moj načrt, da naredim nekaj intervjujev z njo in najdem televizijsko hišo, ki bi podpisala pogodbo za 30-minutni dokumentarni film. A nikogar ni zanimalo. Zato sem še naprej dokumentirala. Ni bilo ravno načrtovano, ampak se je nekako *zgodilo*. Potem pa so leta 2011, ko sem nehala delati kot televizijska režiserka in ko sem imela drug dokumentarec na Berlinalu, financerji pokazali več »odprtosti« za moje projekte. S finančno podporo Medienboard Berlin-Brandenburg, Nemške zvezne vlade in Kulturne fundacije Republike Litve je bilo slednjič mogoče zaključiti snemanje in postprodukcijo.

Kaj je o filmu menila sama Julia in kako živi danes?

Julii je film všeč. – Rekla bi, da je to ravno toliko njeno delo, kot je moje. Nikoli se ni obotavljala, nikoli ni bila

rezervirana. Edini trenutek, ko je hotela, da nehamo snemati, je prav tako dokumentiran v samem filmu.

Kakšni so odzivi občinstva na »Julio«, še posebej, ker je to zelo neposreden in resnicoljuben film brez olepšav?

Kaj naj rečem? Doslej ni še nihče zapustil nobene projekcije filma. Seveda pa imate prav – film je neposreden, je resnicoljuben in je boleč. Zame je bil to edini način, da sem lahko spregovorila o tej temi.

Česa se boste lotili v naslednjem projektu? Ali razmišljate tudi o tem, da bi posneli celovečerni film?

Trenutno delam na mnogih projektih, zvečine fotografskih. Leta 2003 sem posnela na tone negativov, ki prikazujejo prostitutke v »Royalu« – prav v tem baru, kjer sem spoznala tudi Julio. Zdaj poskušam najti vse, ki so takrat tam »posedale«, ter ugotoviti, kje so danes in kako jim gre.

Delam pa tudi na filmskem projektu. Ne morem kaj dosti povedati, bo pa to celovečerni dokumentarec.

Vedno pa razmišljam o tem, da bi mor-da posnela igrani celovečerec. Po drugi strani pa – ali bi sploh verjeli taki zgodbi, kot je Julijina, če bi bil to igrani film?

4. oktober, 2014 ■

Pogovor z režiserko Zadnjega Anitinega čačaja Sigrid Andree P. Bernardo

SIGRID ANDREA P. BERNARDO

JASMINA ŠEPETA VC

ZADNJI ANITIN ČAČAČA

Zadnji Anitin čačaja je vaš prvi celovečerni film. Kako ste dobili idejo za to prisrčno zgodbo?

Moj prvi kratki film z naslovom *Babae* (Ženska, 2005), ki govori o različnih obrazih žensk, ima tudi lezbično zgodbo in zgodbo o odrasčanju v treh generacijah. Vedno sem si želela narediti celovečerni film o ženskah, vendar v tistem času nisem imela sredstev in sem zato najprej naredila kratki film. Ko sem videla, koliko žensk se je moj skromni film dotaknil, sem se odločila, da na podobno temo naredim celovečerni film. Scenarij za *Ang Huling Cha-Cha ni Anita* (Zadnji Anitin čačaja) sem napisala leta 2006. Inspiracijo sem dobila iz izkušenj žensk, ki jih poznam in ki so mi blizu. Minilo je osem let in v tem času nikoli nisem obupala nad iskanjem sredstev. Leta 2010 je bil scenarij za film sprejet v Prodiure Au Sud v Franciji (delavnica piljenja scenarija in predstavitev potencialnim producentom), kar mi je dalo zrno upanja in voljo za nadaljnje iskanje. Na srečo je bil na koncu film izbran med finaliste na filmskem festivalu Cinefilipino.

Film naslavlja veliko kompleksnih tem – nelegalni splav, queerovsko željo, moč govoric v tesno povezani vaški skupnosti, religijo in migracije – vendar to stori skozi nedolžnost otroške

prve ljubezni. Kje ste dobili idejo za to narativno perspektivo – otroško in lezbično – in zakaj je bilo pomembno, da zgodbo poveste skozi Anitine oči?

Zadnji Anitin čačaja ima zelo resno zgodbo, vendar je v filmu obravnavana lahkotno. S filmom se da zelo poistovetiti. Ko smo zelo mladi, vidimo stvari na drugačen način. Vidimo, kako je življenje preprosto, in smo zelo iskreni v svojem čustvovanju. Ko odrastemo, se zdi vse zakomplicirano in izgubimo svojo nedolžnost. Kdo se ne spominja rad svoje prve zagledanosti ali svoje prve ljubezni? *Zadnji Anitin čačaja* nas popelje na pot spominov, ki jo uteleša Anita sama. Želela sem povedati zgodbo o ženskih željah. Želji ženske, da bi bila neodvisna, da bi svobodno ljubila, imela otroke ali pa ne. Lik Anite je navdihnila moja želja, da izrazim queerovsko občutje v njegovem najčistejšem in najbolj temeljnem elementu: ljubezni. To zgodbo sem želela povedati skozi oči mlade Anite, zato da se lahko gledalci poistovetijo in se spom-

nijo kreativne moči in čarobnosti svojih prvih otroških ljubezni.

Ustvarjanje *Zadnjega Anitinega čačaja* je del mojega kontinuiranega raziskovanja seksualnosti, spolov, religije in morale v kompleksni globalizirani filipinski kulturi.

Upam, da bo Anita v ljudeh vzbudila idejo o medsebojnem spoštovanju drugih in njihovih življenj. In upam, da nas bo naučila verjeti in ljubezen, sanje in čudeže.

Druga osvežujoča stvar je lahkotnost, s katero je sprejeta Anitina fascinacija nad Pilar, še posebej s strani njenih prijateljev Carmen in Goyinga. Sprašujem se, koliko je fikcija podobna realnosti oziroma drugače, bi bili odrasli tudi tako sprejemajoči?

Še vedno verjamem, da ko smo mlajši, v ničemer ni nobene zlobe. Takrat smo v svojih čustvih iskreni. Odrasli vnesemo v stvari zlonamernost.

Kako je potekal proces ustvarjanja filma? Vaše zbiranje denarja za projekt na spletni strani Indiegogo ni dosegel cilja. Ste imeli še kakšne ovire na poti?

Režiranje je bilo vedno moja strast. Vendar pa je produciranje filma zame velik izziv. Kot producentka in režiserka se

moram disciplinirati v skladu z omejitvami proračuna svojega filma. Velikokrat se zgodi, da moram celoten prizor ponovno premisliti – samo zato, ker nimam denarja zanj. Takrat se počutim malo razočarano, vendar pa to vzamem kot izziv sebi in svojim sposobnostim kot režiserki, da prizor še vedno izpade dobro, kljub finančnim omejitvam.

Kako ste izbrali čudovite igralce za film?

Nekatere so mi priporočili, drugi so prijatelji. Pri Teri Malvar (Anita) je na avdicijo prišla njena mama in zraven pripeljala hčerko. Igralka, ki igra Anito, je neprofesionalna igralka, na avdiciji se je znašla po naključju zaradi mame. Takrat je bila stara šele 12 let. Vprašala sem jo, če bi bila pripravljena zaigrati vlogo mladega fanta, ker takrat še nisem mogla zares razkriti zgodbe. Rekla je, da lahko. Potem sem jo vprašala, če bi si lahko ostrigla lase. Takrat je imela lase dolge do pasu. Rekla je, da lahko. Jaz sem rekla, da bi želela fantovsko frizuro. Spet je rekla ja. Mati jo je že začudeno gledala. Potem sem vprašala: »Bi bila pripravljena poljubiti dekle?« Ona mi je odgovorila: »Ja, kam pa?« Takrat smo vsi zaploskali in dobila je vlogo. Vedela sem, da je veli-

ko tveganje, glede na to, da je bil *Zadnji Anitin čačaja* moj prvi celovečerec, ona pa neizkušena igralka. Vendar sem verjela vanjo. Cel mesec smo skoraj vsak dan imeli delavnice. Zelo sem jo priganjala. Skozi snemanje jo je cela ekipa vodila, kako naj govori in se giba. Ko je dobila nagrado za najboljšo igralko na Filipinih in premagala druge, znane igralko, smo vsi jokali, saj si jo je zares zaslužila in se je vse delo izplačalo.

Angel Aquino (Pilar) je znana filipinska igralka. Sprva je nisem iskala, ker sem vedela, da si je ne morem privoščiti, vedno pa sem jo imela v mislih. Na srečo je moja sodelavka delala z njo na nekem drugem projektu in ji je omenila zgodbo mojega scenarija. Prebrala ga je in bil ji je všeč. Pri svojem honorarju nam je dala velikanski popust, ker si je želela odigrati vlogo.

Len-Len Frial (Carmen): Sama sem bila njena prva asistentka režije pri projektu, ko je bila stara samo štiri leta. Občudujem njen talent, zato sem jo dobila za film.

Solomon Mark de Guzman (Goying) se prav tako pojavlja v nekaterih TV-serijah in filmih na Filipinih.

Nekatere igralke, ki so igrale matere, so moje prijateljice, druge smo dobili preko avdicij.

Kako so film sprejeli na Filipinih in drugod po svetu?

Film je najprej dobil oznako X in je bil prepovedan za predvajanje. Vsi smo bili šokirani, pritožiti pa smo se morali že naslednji dan. Pritožbi je bilo ugodeno in film je dobil starostno mejo 16 let. Še vedno ne morem verjeti, da so ga skoraj prepovedali.

Zadnji Anitin čačaja se spopada z resnimi temami, ampak na videz zelo lahkotno. S filmom se da povezati. Presenečena sem nad tako velikim številom pozitivnih reakcij občinstva, ne samo na Filipinih, temveč tudi drugje po svetu. Najboljši del je, ko me ljudje iz občinstva objamejo in se zahvalijo za film, ki se jim je dotaknil. Nekateri gledalci pridejo do mene v solzah, da mi povejo, kako jim je film spremenil pogled na stvari in jih navdihnil. Film govori o ženskah, opolnomočenosti ter o sladkosti in iskrenosti prve ljubezni. Vesela sem, da se lahko v filmu najdejo ne le ženske, temveč tudi ljudje z različnimi seksualnostmi. Največja nagrada, ki jo lahko prejmem, je ta, da se dotaknem vsaj enega človeka skozi film.

Kakšni so vaši nadaljnji načrti? Delate na kakšnem novem projektu?

Trenutno snemam svoj drugi celovečerni film z naslovom *Lorna*. Zgodba govori o 60-letni ženski, njenih preteklih propadlih razmerjih in njeni volji, da še vedno išče pravo razmerje. Je film o staranju in o samoti. ■

SIMPTOMI NORME V ODRAŠČANJU IN FILMU

ALEŠ ZOBEC

EASTERN BOYS

Dobro. Živimo v 21. stoletju. Gejev in lezbijk v tem delu sveta (a ta del sveta ni ves svet!) ne obglavljajo ali kamenjajo. Represivni aparati prav tako že nekaj desetletij niso poklicani, da bi vstopali v intimne svetove posameznikov in posameznic, ki so geji in lezbijke. Verjetno bi tisti in tiste, ki vidijo 21. stoletje kot stoletje lgbt-preboja v enakost in enakopravnost, lahko našli še homoporoke, homoposvojitve in tri pike. Ni tako slabo,

torej (za tiste, ki menijo, da so homoporoke in homoposvojitve nekaj pozitivnega in znak napredka). Dobro.

Pa vendar – če pustim ob strani izostanek brutalne, tj. očitne družbeno-fizične represije – se ne morem otresti občutka, da analiza ideoloških družbenih aparatov, ki delujejo z ideologijo, torej diskurzivno, pokaže, da svet, v katerem živimo

tukaj in zdaj, ni zares pravljichen. Za geje in lezbijke. Pa za priseljence in priseljenke. Pa za slepe. Pa za tiste, ki jih dodobra določa ruralno okolje. In tri pike.

Skratka, svet za nekatere ni pravljica – še posebej ne za odraščajočo mladino, ki išče v svetu, ki jo obkroža, svoje mesto z odgovori na eksistencialna, torej identitetna vprašanja. Odraščanje je namreč tesno povezano prav z eksistencialnimi, identitetnimi temami. V katero smer se bodo odvili odgovori na ta vprašanja, pa je odvisno tudi od – rezistence na diskriminatorne družbene norme.

Položaj neheteroseksualnega najstnika oziroma neheteroseksualne najstnice v heteronormativnem svetu, kjer je raznolikost človeške seksualnosti zvedena na edino legitimno heteroseksualnost z vsemi svojimi pritisklinami, je vsekakor težaven. Kot je težaven položaj priseljencev in priseljenk. Pa slepih med videčimi. In drugih, ki ne ustrezajo družbeno postavljenim kriterijem zdravega telesa – in tri pike. Vse skupine, vsako s svojimi specifikami, torej postavlja v težaven položaj odklon od družbene norme, ki se vsakič znova kaže kot smiselna, celo kot naravna. Zanje je lastna eksistenca pogojena z močjo njihove rezistence.

A od kod črpati moč za rezistenco, imunost, odpor, čvrstost, ki je potrebna ob spopadu z nemogočo (in diskriminirajočo) družbeno normo? Odgovorov je vsekakor več. Morda v ozkem družinskem okolju. A to je pogosto dušeče in nerazumevajoče. Morda v šoli. A šola na dimenzijo različnosti oziroma vzgajanje, temelječe na normi različnosti včasih tudi pozablja (pa ne bi smela!). Morda med prijatelji. Če bodo razumeli. Morda ... Kaj pa v mladinskih lgbt-filmih? Vsekakor.

Filmska umetnost – pa tudi literarna umetnost, likovna in še kakšna – ima namreč poleg vseh drugih momentov tudi eskapističen moment. Filmi in literatura odpirajo vrata pobjega v domišljene in izmišljene svetove, ki pa s svojo narativno in estetsko močjo vstopajo v realne

svetove gledalk in gledalcev. Hočem reči: idejo za odgovor na vprašanje, kdo pravzaprav smo, lahko gledalci in gledalke dobimo – v filmu. Kaj pa če ... nisem edini, nisem edina v disonanci s svetom, ki me obdaja – še več, kaj če nas sploh ni tako malo?

Neverjeten užitek v umetnosti nastopi prav v trenutku, ko gledalka ali gledalec ugotovi, da njegova oziroma njena vprašanja niso samo njegova oziroma njena. Da tudi odgovori, ki jih morda sluti, a jih zaradi nelagodja ne more sprejeti, niso bili domišljeni prvič v človeški zgodovini: sem gej, sem lezbijka, sem tisto, kar naj ne bi bil oziroma bila.

V fiktivnem svetu se torej ne kujejo le odgovori na vprašanje, kdo sem, temveč tudi, kdo bi lahko bil, mi je v pogovoru dejal Roman Kuhar, profesor na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Eskapističnemu momentu, momentu pobjega iz realnega sveta, se tako lahko pridruži še transformativni moment. Umetnost je torej lahko znanilka sprememb v intimni (pa tudi družbeni) realnosti.

Te moči umetnosti se očitno zavedajo tudi režiserji in režiserke filmske umetnosti. Mladinski lgbt-film je žanr, ki v celotni lgbt-filmski produkciji ni

FANTJE

DANES BI SE VRNIL SAM

SIMPTOMI NORME V ODRAŠČANJU IN FILMU

zanemarljiv, določa pa ga fokus na proces odraščanja. Kolikor se torej sledovi družbenih norm kažejo na družbenih izobčencih in izobčenkah v obliki (identitetne) krize, je simptom heteronorme tudi produkcija mladinskih lgbt-filmov in potreba po njih. Kar je razumljivo: (filmska) umetnost ni povsem samonikla, temveč nastaja v vsakokratnem družbenem prostoru, od katerega se po

definiciji odmika (če pogojno odštejemo dokumentarni žanr). Paradoksalno pa prav preko odmika v svet izmišljij posega nazaj v družbeni prostor in ga potencialno spreminja.

Izbor filmov za letošnji, že 30. festival lgbt-filma, tako streže potrebi odraščajočih posameznikov in posameznic po umišljenih svetovih. Vsak film gotovo na svoj način, nekateri na bolj poučevalen, drugi na malo manj. Poleg tega letošnji filmi ne pokrivajo le identitetnih vprašanj odraščajoče lgbt-mladine, temveč tudi tiste, ki stojijo na preseku drugih identitetnih pozicij. Geji in lezbijke so lahko tudi slepi. Geji in lezbijke so lahko tudi priseljenci in priseljenke. In tri pike.

30. festival lgbt-filma prinaša (vsaj) tri kratke filme, ki odpirajo tematiko odraščanja. *Sandrine* postavi v središče naslovno junakinjo v trenutku, ko se mora odločiti, ali bo sledila brutalni heteronormi ali pa bo sledila – sebi. Temačno sicer ni kaj posebnega – fikcija torej upogne realnost. Film *Mrak* se osrediči okoli dekleta, ki le težko ustreza prevladujočim spolnim normam. Zabava, na katero gre, ponovno svojevrstna fikcija,

ne upogne le njene realnosti, temveč tudi zavest njenega očeta. Nizozemski kratki film *Ujet* ter večkrat nagrajeni celovečerni nizozemski film *Fantje* preigravata iste viže: popisujeta klasično pot sprejemanja seksualne identitete. Od prvih pogledov in namigov, mučnih izmikanj ... do poljuba. Pa regresije (ki se lahko sprevrže tudi v agresijo do skušnjavca – v tovrstnih filmih se namreč pogosto pojavi identitetno izoblikovan gej, ki nastopa v vlogi skušnjavca in hkrati vsaj v očeh publike tudi ideala) – ta je pač posledica pritiska

vrstniške skupine in neznosnosti lastne identitetne pozicije. Do končne pomiritve: s sabo, s skušnjavcem – idealom, z družino ... če mladinskemu lgbt-filmu pripravimo še žanrsko oznako »feel good«. Za moj okus je nekoliko manj dramatičen (morda pa bolj senzualen?) lezbični mladinski film *Poletje*, ki pritegne s svojo hladno poetičnostjo. Nekega poletja namreč v zatohlo nizozemsko-šentflorjansko vasico pride pohujšanje (ponovno, skušnjavka, ideal identitetne izoblikovanosti – lezbijka, ki služi kot model): Lena, ki razburka Annin vsakdan. Tudi Anna bo morala preseči okvire okolja, ki so postavili okvire njeni želji (in z mevanju okoljevarstvenih problematik, česar se film ravno tako dotakne). Če lahko Anna, zakaj ne bi tudi gledalca, gledalec?

Nekoliko nenavaden in zaradi seksu-

SIMPTOMI NORME

V ODRAŠČANJU IN FILMU

36

se kot odrasla ženska te želje in njenih realizacij ob koncu filma spominja z naklonjenim nasmeškom.

Za moj okus pa sta poslastica letošnjega programa lgbt-festivala – ravno tako večkrat nagrajena, kakopak – francoski film *Eastern Boys* (ki bi ga težko označil kot mladinskega) ter brazilski *Danes bi se vrnil sam* (gotovo mladinski). Filma namreč naslavljata odraščanje oseb, ki se nahajajo v presečišču več osebnih okoliščin. Pri francoskem filmu je to poleg spolne usmerjenosti še status revnega priseljenca (čemur se priključujejo še očitne jezikovne ovire), v brazilskem filmu pa spremljamo osamosvajanje slepega Leonarda. Crenshaw, kot jo povzema Kuhar, je izkušnjo interseksijske diskriminacije ilustrirala s prometom in prometno nesrečo v križišču: »Včasih prometno nesrečo povzroči avtomobil, ki prihaja z leve, včasih tisti, ki prihaja z desne – včasih pa več avtomobilov z več smeri.« Letošnji festival tako (ponovno) postavlja na platno robne zgodbe z roba: zgodbe priseljenih, revnih, slepih ..., ki so hkrati tudi istospolno usmerjeni oziroma usmerjene. Kako paradoksalno, prav njih skupnost, ki se bori za vidnost, ne vidi ali jih izloča. Slepota junaka postavlja zrcalo slepoti tem, ki se imenujejo vključujoča skupnost.

Poseben status pa ima gotovo še letošnji – kakopak ravno tako večkrat nagrajeni – otvoritveni venezuelsko-španski film *Modro in ne toliko rožnato*, ki se resda ne fokusira na odraščanje lgbt-posameznika oziroma posameznice, temveč med drugim na (heteroseksualnega) najstnika Armanda, za katerega prevzame (začasno) skrb njegov biološki oče Diego, gej. V latino drami se nekako prepleta Armandovo občutenje izključenosti iz očetovega življenja, simptom tega občutenja pa je morda Armandovo zapiranje očeta v prozorni klozet: Armando vidi slike, a ničesar ne reče ... do pomirljivega konca.

Film pogosto zadovoljuje človekovo potrebo po umišljenih svetovih. A potreba po umišljenih svetovih, ki ponujajo alternative pričakovanim odgovorom na identitetna vprašanja, ni le potreba odraščajočih. »Se posebej pri stigmatizirani identiteti,« je povedal Kuhar, »so 'injekcije' podob, ki posameznika ali posameznico krepijo, izredno pomembne.« lgbt-film tako ne naslavlja le odraščajoče populacije, temveč ponuja fikcijo, ob kateri si lahko oddahnemo vsi. ■

JOAQUIM PINTO

V času krize in recesije HIV in hepatitis nista več osrednji temi. Moj film, v nasprotju z zadnjimi dokumentarci, ki se tematike lotevajo od zunaj, ponuja vrnitev k razmisleku, ki ga ima nekdo od znotraj, s čimer se navezujem na številne avtorje iz osemdesetih in devetdesetih let, ki so izhajali iz svojega pozitivnega statusa.

Po svoje sem privilegirani. Nisem odvisen od šefov, ni mi treba skrivati svoje okuženosti in imam dostop do zdravil. Živ sem zaradi bojev, v katerih sicer nisem sodeloval, in ki so se bili z različnimi interesi, vladami, raziskovalci in s farmacevtsko industrijo.

Med snemanjem sem se ovedel nekega zelo motečega fenomena, namreč številnih gibanj, ki zanikajo, da bi HIV povzročal aids, nekatera celo trdijo, da virus HIV sploh ne obstaja. S pomočjo interneta, koncertov in celo dokumentarcev zelo nasilno širijo te svoje ideje. Brezsravno manipulirajo s podatki in sprevrčajo ugotovitve znanstvenikov, raziskovalcev in analitikov.

Pogovarjal sem se s številnimi bolniki, zdravniki in raziskovalci, izmenjeval informacije z njimi, a se nazadnje odločil, da vsega tega materiala ne bom vključil v film. Deloma iz spoštovanja do njih, pa tudi zato, ker se zavedam, kako težko bi strnil njihove misli, ne da bi jih hkrati popačil.

Joaquim Pinto je znani in cenjeni portugalski režiser, ki se je s svojim filmskim avtoportretom, na skupinski sliki z aidsom in hepatitisom, približal senzibilnosti kulturnega dokumentarca o aidsu Silverlake Life: The View from Here iz leta 1993. ■

KAJ ZDAJ? SPOMNI ME

REŽISER, KI JE POVRNIL AIDS V FILM

Avtofikijski roman, ki se spusti v globino okuženosti. Veristični opisi erotičnih zvez, do skrajnosti prignanega »potovanja na konec seksa«, predvsem pa nezaščitenih spolnih odnosov so povzročili pravo medijsko vojno in zavračanje avtorja.

PROMOCIJA
BRANJA

37

VIOLETTE

BRANE MOZETIČ

RENÉ DE CACCATTY

Scenarij za film *Violette* je soustvarjal francoski pisatelj in prevajalec René de Caccatty: rojen 1952 v Tuniziji, avtor preko tridesetih romanov, esejev in biografij (Pasolini, Violette Leduc, Callas, Moravia), prevajalec iz italijanščine ter japonščine (Pasolini, Mišima). Piše tudi za gledališče, film in za otroke. Leta 2003 je bil gost Vilenice, letos pa je v zbirki Lambda izšel njegov roman *Nevidni gost*. Prijazno je odgovoril na nekaj vprašanj.

Kako to, da ste se odločili napisati knjigo o Violette Leduc (1907–1972) in kakšno mesto pravzaprav zavzema v francoski literaturi?

Meni osebno je odkritje njenega dela nekje okoli leta 1973 temeljito spremenilo življenje. Njene knjige so me pravzaprav odvrnile od filozofije, ki sem se ji hotel poklicno posvetiti – študiral sem namreč za profesorja filozofije. V mojih očeh je postala vzor odkritosti, stilistične drznosti, vizionarske globine in svobode, ki jo lahko nudi literatura. Iz svoje zelo posebne usode je naredila univerzalen primer. Povsem se je predala služenju resnici in literaturi, kar je sila redko. Na novo jo odkrivamo šele v zadnjih letih in še to zahvaljujoč ameriškim študijem spolov.

Potem ko je doživela bežen uspeh med 1964 in 1973, se jo je pozabilo. Ko sem delal za založbo Gallimard, sem prepričal direktorja, da smo jo znova izdali in to v zbirki modernih klasikov, ob bok tistim, ki so cenili njen talent: Simone de Beauvoir, Sartre, Cocteau, Marcel Jouhandeau, Nathalie Sarraute in Jean Genet. Tokrat pa jo znova obujamo s filmom.

Kako je sploh prišlo do tega, da ste svojo knjigo o Leduc približali filmu?

Srečal sem režiserja Martina Provosta, ki je pripravljal svoj film *Séraphine*, o navni slikarki Séraphine de Senlis. Ker pa sem poznal zelo lep spis Violette Leduc o tej slikarki, sem mu to omenil – tega teksta ni poznal, pa tudi avtorice ne. Potem je prebral mojo knjigo o njej in zatem še njene knjige, ki so ga navdušile. Poprosil me je, da bi z njim in z njegovim libanonskim prijateljem Marcom Abdelnourom napisal scenarij za film o Violette Leduc. Seveda sem bil takoj za to.

To je vaš prvi filmski scenarij, ste ga napisali sami?

Pisali smo ga v troje. Jaz sem napisal prvo verzijo, nato jo je po svoje preoblikoval Martin, zlasti jo je uravnotežil s svojimi željami. Še posebej je hotel dati več prostora Simone de Beauvoir. Ves čas se je posvetoval z mano, pa tudi z Marcom. Toda po naše bi film trajal štiri ure. Morali smo ga uskladiti tudi z zahtevami producenta in s finančnimi možnostmi.

Ali ste prisostvovali tudi snemanjem, montaži ...?

Ne. Pri tehnični izvedbi me ni bilo zraven. Morda sem prišel enkrat na neko kratko snemanje, to je bilo pa tudi vse. Sem pa kasneje film velikokrat predstavljaj, saj je ideja pravzaprav izhajala iz mojega dela. Mislim, da je Martin naredil čudovit film. Ima zelo pretanjen pogled na nenavadne ljudi, ki nosijo nekakšno presežno energijo. Lahko gre za povsem navadne ljudi ali za genije. V njih išče skrivnost, ki jih je naredila posebne, tako v njihovi silovitosti, strasteh, ustvarjalnosti, kot v njihovih težavah v ljubezni in v komuniciranju z drugimi. Režiserjeva senzibilnost je v filmu očitna, v njegovem prikazovanju odnosov, junakinjine osamljenosti, navezanosti na Simone de Beauvoir, razmerja z Jacquesom Guérinom, homoseksualcem, ki je financiral njene knjige. Odnosi z Jeanom Genetom so bili v resnici dosti bolj napeti, kot so v filmu. Toda sam nisem filmar in končni izdelek mi je zelo blizu. Režiserjeva občutljivost mi je bila znana že prej, sicer sploh ne bi pristopil k projektu. ■

PROMOCIJA BRANJA

Roman Thérèse in Isabelle je pripoved o strastni zvezi dveh najstnic v dekliškem internatu, ki se osredotoča na medčloveške odnose, predvsem pa na podroben opis občutij telesne ljubezni. V tej necenzurirani obliki je izšel šele leta 2000.

VIOLETTE LEDOC

(ODLOMEK IZ ROMANA)

Kaj bova počeli nocoj? Isabelle ve. Jutri se bom v tej učilnici, pred tem katedrom spominjala tega, kar bova nocoj počeli. Zapišem mali b. Že zdajle se bom spomnila vsega tistega, kar sva počeli sinoči. Vsega, kar sva počeli, še preden sošolka vzame v roke krpo, še preden zbríše mali b. Podrobnosti se ne spomnim. Ničesar nisva počeli. Ni res, krivična sem. Poljubila me je, prišla je. Da, prišla je. Kakšen svet ... Prišla je nadme. Vržem se k Isabellinim nogam. Komaj se spominjam, kaj sva počeli, in razmišljam samo o tem. Kaj bova počeli nocoj? Neka druga sošolka zbríše trikotnik, mali a, mali b, mali c.

Ob štirih je pritisnila vročina. Neukrotljiva dekleta so se pognala po hodnikih z mlečnimi štručkami v ustih.

Po prstih bom vstopila v študijsko sobo, z roko jo bom udarila po rami, presenetila jo bom, jo zabila s svojim vprašanjem: kaj bova počeli nocoj?!

Prišla sem do vrat, a nisem vstopila. Dekleta so se učila, brala. Skozi steklena vrata sem slišala brenčanje njihovih naporov. Čakala sem na primeren trenutek, da vstopim, se pretvarjam, kako sem brezskrbna. V nadzorovani študijski sobi Isabelle nisem opazila. Hotela sem vstopiti kot napadalec. Vstopila sem kot obdolženec.

»Tišje,« je reklo neko dekle, ne da bi dvignilo glavo.

Vse je bilo še bolj strogo kot v cerkvi. Isabelle se je učila pri prvi mizi zraven podija. Sedla sem na svoje mesto, odprla knjigo, da bi ji bila podobna, prežala sem nanjo, štela ena, dve, tri, štiri, pet, šest, sedem, osem. Ne morem je ogovoriti, ne morem je zmotiti. Neka sošolka je brez obotavljanja pristopila k Isabellini mizi, ji pokazala nek čistopis. Pogovarjali sta se, razpravljali. Isabelle je živela dalje, kot je živela, preden me je potegnila v svojo celico. Isabelle me je vedno znova razočarala, Isabelle me je prevzemala, Isabelle me je stradala.

Ne morem brati. V vsakem meandru geografije zazeva vprašanje. S čim naj preženem čas? S profilom se zasuka proti meni, razstavi se, ne ve, da jo pijam, nato se obrne proti meni, nikoli ne bo vedela, kaj mi je dala. Govori, daleč je, uči se, razpravlja: v njeni glavi poskakuje žrebec. V ničemer ji nisem podobna. K njej bom šla, postavila se bom med sošolko in njo. Zazeha – kako je človeška –, iz zvitih las si potegne lasnico, si jo spet pripne z enako kretljivo kot takrat v stranišču. Ve, kaj bo počela prihodnjo noč, a se s tem ne obremenjuje.

Naš stari znanec, kontroverzni kanadski filmski režiser neodvisnega filma, je po sedmih provokativnih filmih, od katerih smo jih pet vrteli tudi na našem festivalu, posnel zanj manj tipičen film, ki se spogleduje z mainstreamom, a vendar ohranja provokativnost s samo tematiko. To je film Gerontofilija.

GERONTOFILIJA

**BRUCE
LABRUCE**

V NOVI PREOBLEKI

Kako ste prišli na idejo o romanci med mladim fantom in ostarelim moškim?

V svojem življenju sem naletel na številne mlade ljudi, ki so gojili neko posebno nagnjenje do dosti starejših, in to me je vselej intrigiralo. Najpogosteje so mi mladi fantje pripovedovali zgodbe, da so imeli svoje prve spolne izkušnje z moškim pri šestdesetih ali celo starejšim, in v njih sem vselej prepoznal tako pedagoško plat razmerja kot tudi globoko čustveno. Včasih se komu to zgodi le enkrat, kdaj pa se ta fetiš ohrani. Film *Beli*

nastavljač (Hustler White), ki sem ga posnel pred leti, govori o prostitutih in njihovih razmerjih s precej starejšimi klienti. Tako imenovani strejt prostitutki razvijajo včasih zelo močne seksualne in čustvene vezi s svojimi starejšimi strankami, ki jim v zameno za seks dajejo denar ali drugo podporo. V *Gerontofiliji* sem hotel prikazati podobnega junaka, ki pa ne dela tega zaradi denarja. Preoblikoval sem ga v nekakšnega svetnika.

Zakaj ste ob tej dokaj izvirni temi uporabili običajne prijeme romantične komedije?

Ne glede na to, kako pornografski ali skrajni so moji filmi, je v njih vedno neka romantika. Naj gre za razmerje med frizerjem in skinom, ali med prostitutom in stranko, so njihove vezi čustvene in romantične, tudi kadar je prisoten zelo skrajni fetiš. Vedno sem se torej malce ironično poigral z obrazci romantične

komedije. V *Gerontofiliji* sem hotel te obrazce prignati še dlje in to s subtilnejšo ironijo. Rad vzamem neka določena pravila in jih požnem v ekstrem ali na nepričakovan teritorij.

Ali so leta pomembna, kadar je človek zaljubljen?

Razmerje med dvema odraslima z občutno veliko razliko v letih krši zelo močan kulturni tabu, zato morata biti oba zelo močno in predano navezana drug na drugega, če hočeta premagati vse neodobranje okolice. Lahko sta sicer prisotna moč in denar, a hkrati sta v razmerju tudi ljubezen in čustvena navezanost.

Ali vam ta film pomeni neki novi korak?

Gerontofilija je v marsičem zame res nov korak. Prvič sem imel znatno večji budžet, prvič so me podprle mainstreamovske institucije, prvič sem vstopil v splošno distribucijo. In to je moj prvi film, v katerem ni nobenega seksualno eksplicitnega prizora. Svojo običajno mešanico umetnosti in pornografije sem tokrat zamenjal z bolj sprejemljivimi in splošnimi prijemi. Zdi se mi, da so bili ti primernejši za tako kočljivo temo. ■

30 let, čez 30 prostorov.

GALERIJA ŠKUC
CAFE KOLAŽ
KLUB ŠKUC-LL-MONOKEL
PRITLIČJE
KUD TRNOVO
PTL - PLESNI TEATER
LJUBLJANA

ŠKUC LL
ŠKUC

3. FESTIVAL LEZBIČNA ČETRTR 8.-13. DECEMBER 2014

www.lezbicnacetrtr.si

PONEDELJEK, 8. 12.

Nastop Monospolnega gledališča s predstavo Rdeči cmeri otvoritev GALERIJA ŠKUC

TOREK, 9. 12.

Prostori, sledi in sence otvoritev skupinske razstave & stand up Ksenije Vozelj KUD

SREDA, 10. 12.

Novejša roza predstavitev poezije in proze nekaterih mlajših lezbičnih avtoric videoambient: VJ Periklea CAFE KOLAŽ

ČETRTEK, 11. 12.

"Strinjam se, da je pomembno priti iz kredence, a ni treba povedat vsem." Slovenski teater za lezbijke. predavanje Maje Šorli KUD TRNOVO

Finale delavnic impro skupine V peto gre rado gledališka predstava CAFE KOLAŽ

PETEK, 12. 12.

30 let LGBT-gibanja, več kot 30 prostorov okrogla miza CAFE KOLAŽ

Juneshelen & Nina&Nina PRITLIČJE

SOBOTA, 13. 12.

I am that lesbian your mother warned you about (režija Eva Kokalj in Petra Hrovatin) filmska premiera PTL, PRULE

Zaključna zabava VJ instalacija/Periklea MONOKEL

PROMOCIJA LGBT BRANJA

Letos bo festival nekaterim filmom priključil akcijo Promocija lgbt branja. Obiskovalci bodo na filmski projekciji prejeli tudi knjigo. Tako ob filmu Violette, o francoski pisateljici Violette Leduc, njen roman Thérèse in Isabelle, ob filmu Morje istoimenski katalonski roman, ob Devici sikarijev istoimenski kolumbijski roman, ob portugalskem filmu In zdaj? Spomni me, roman Močnejše od mene, in verjetno bo še kak film spremljalo presenečenje v obliki knjige. Seveda pa se bodo druge knjige tudi prodajale ves čas festivala.

PROMOCIJA
BRANJA

PROMOCIJA
BRANJA

slovenska kinoteka 18. decembra 2014
kino-uho

FESTIVAL
SO
PODPRLI

pr op a d hi š e

(La chute de la maison Usher, Jean Epstein, 1928)

glasbena spremljava v živo

lado jakša
boštjan narat

kino
teka

SLOVENSKI
FILMSKI
CENTER
JAVNA
AGENCIJA
SLOVENIAN
FILM
CENTRE

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE

UDARNIK

MCC celjski mladinski center
prostor svobodnih idej in druženja

Veleposlaništvo Bolivarske
republike Venezuele
v Republiki Sloveniji

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Schweizerische Botschaft in Slovenien
Embassy of Switzerland in Slovenia

GOETHE
INSTITUT

10 2004
2014
Goethe-Institut
LJUBLJANA

Veleposlaništvo
Kraljevine Nizozemske

INSTITUT
FRANÇAIS
LJUBLJANA

MSD
Bodite dobro

Mestna občina
Ljubljana

MESTNA OBČINA KOPER
COMUNE CITTA DI CAPODISTRIA

cityHOTEL
LJUBLJANA

Tiffany
Klub

MONOKEJ

Cafe
kolaž

ŠKUC
Magnus

RD40
STUDENT
FM893

AsO[at]4

FUNDACI
JASONDA

LEZBOMANIJA

slovenska kinoteka
miklošičeva 28, 1000 Ljubljana
t. 01.43.42.520, f. 01.43.42.516
program@kinoteka.si; www.kinoteka.si

kino
teka

GLBT KNJIŽNA ZBIRKA LAMBDA

od 1990 – preko 115 naslovov, od tega kar
37 del domačih avtorjev in avtoric

dobitnica nagrade Prešernovega sklada: *Suzana Tratnik*

dobitniki Jenkove nagrade: *Brane Mozetič, Ciril Bergles, Kristina Hočevar*

med neodvisnimi slovenskimi založniki je v tujini Lambda najuspešnejša:
domača dela so doživela kar 30 prevodov!

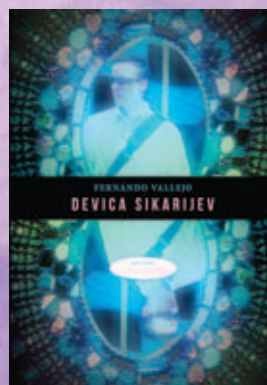
LETOŠNJE IZDAJE

ERZSÉBET GALGÓCZI
Znotraj zakona

OSCAR WILDE IN DRUGI
Teleny ali druga plat
medalje

FERNANDO VALLEJO
Devica sikarijev

CIRIL BERGLES
Cuerpo plural

VESNA LEMAIC
Kokoška

BRANE MOZETIČ
Prva ljubezen

četrtek, 18. 12. ob 20.00 v Galeriji Škuc
predstavitve novosti, razprodaja in zdravica
za osvežitev pa: nastop udeleženk z letošnje
lgbt prozne delavnice!

